Радіотехнічні війська:
підсумки за рік та найближчі перспективи

8 стор.

Рівняння на кращих!

8-9 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№ 47 (658) 19 – 23 листопада 2012 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

На бойове застосування

На базі 233-го загальновійськового полігона тривають чергові льотні зміни екіпажів, відібраних кандидатами на посади у складі чергової ротації 56-го окремого вертолітного загону Місії ООН у Ліберії. Захід проходив під керівництвом начальника армійської авіації Командування Сухопутних військ ЗС України генерал-майора Валентина Пістрюги. Так, 22 листопада в рамках льотної зміни льотчики виконали бойові пуски ракет із вертольотів Мі-8 і Мі-24 та стрільби з гарматного озброєння. Польоти відбувалися за схемою "день-ніч" у простих метеоумовах.

Руслан Лінник. Фото авора.

"Головне для мене – завжди бути впевненим у собі та своїх діях..."

4 стор.

Щасливий "господар" "піксельного" літака

4 стор.

ПЕРЕДПЛАТА

Крила України

Видання можна передплатити на будь-який термін у всіх відділеннях зв'язку. У каталозі видань України на 2013 рік передплатний індекс – 22242 на сторінці 40.

Оплата здійснюється платіжним дорученням (для колективних передплатників) та поштовим переказом (для індивідуальних передплатників).

Вартість передплати на 2013 рік:

Для України:	Для країн СНД:
170 грн. 40 коп. – на рік;	240 грн. 80 коп. – на рік;
85 грн. 20 коп. – на 6 міс.;	170 грн. 40 коп. – на 6 міс.;
42 грн. 60 коп. – на 3 міс.;	85 грн. 20 коп. – на 3 міс.;
14 грн. 20 коп. – на 1 міс.	28 грн. 40 коп. – на 1 міс.

Вартість одного примірника – 3 грн. 55 коп.

Звернення офіцерів зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил Збройних Сил України до особового складу частин ПС Збройних Сил України

Шановні товариші, бойові друзі!

До Вас звертається офіцерський колектив зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил з проханням про надання фінансової допомоги в лікуванні командира військової частини А0593 полковника Володимира Павловича Карпенка.

За раптовим збігом обставин з командиром військової частини А0593 трапилося суттєве погіршення стану здоров'я, яке потребує тривалого лікування та великих фінансових затрат. У теперішній час полковник В.П. Карпенко знаходиться у Головному військово-медичному клінічному центрі Міністерства оборони України м. Києва у вкрай важкому стані.

Полковник Володимир Карпенко за роки проходження військової служби пройшов шлях від інженера відділення бойового управління командного пункту до командира полку. Володимир Павлович бездоганно виконує свої службові обов'язки, багато робить для підвищення бойової готовності, підтримання високої дисципліни та правопорядку серед особового складу.

Зенітний ракетний полк, який він очолює, є одним з кращих у Повітряних Силах Збройних Сил України, Повітряному командуванні "Центр".

Особовий склад військової частини А0593 надає посильну фінансову допомогу, але потреба у фінансових витратах набагато більша.

Ми змушені звернутися до офіцерів Повітряних Сил, до всіх тих, хто небайдужий до життя та долі командира полку, з проханням про надання фінансової допомоги для забезпечення необхідного лікування.

Для перерахунку коштів вказуємо банківські реквізити: Райффайзен Банк Аваль №(картки) 4149 5000 1019 0745.

Заступник командира військової частини А0593 з виховної роботи Володимир Іванович Маляренко. тел: 0934020124; 0973364501

СПІВПРАЦЯ

До питань стандартизації

21 листопада 2012 року заступник начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Думанський зустрівся з директором Агенції НАТО з питань стандартизації паном Шангіром Акситом. Зустріч відбулася в рамках візиту в Україну групи експертів Агенції НАТО з питань стандартизації.

Сторони обговорили основні аспекти реформування Збройних Сил України, поточний стан і перспективи співпраці за напрямом діяльності Агенції НАТО, шляхи досягнення взаємосумісності Збройних Сил України з провідними арміями світу.

Заступник начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Думанський зазначив, що нині опрацьована і очікує затвердження Концепція розвитку ЗС України до 2017 року, паралельно розпочато роботу з підготовки Державної комплексної програми розвитку та реформування ЗС України.

– Серцевиною цих документів, окрім іншого, є питання впровадження стандартизованих підходів та процедур, що допоможуть створити Збройні Сили України європейського зразка, – наголосив він.

Генерал-лейтенант Юрій Думанський відзначив, що завдання, які нині стоять перед Збройними Силами України, є надзвичайно складними, комплексними та багатовимірними.

– Наша мета – впровадити в їх діяльність кращі надбання та досвід армій передових країн світу, удосконалити форми та методи бойового застосування, підготовки та всебічного забезпечення збройних сил, – зазначив він, наголосивши, що для досягнення цієї мети Збройні Сили України готові активно співпрацювати з НАТО у сфері впровадження військових стандартів.

Директор Агенції НАТО з питань стандартизації пан Шангір Аксіт відзначив важливість реформ, які сьогодні відбуваються у Збройних Силах України.

– Ви замислили великий проект щодо трансформації війська, перетворення його на сучасні та ефективні Збройні Сили. Прогрес у напрямі досягнення взаємосумісності Збройних Сил України з арміями інших країн вже видний, і ми готові й надалі всебічно підтримувати вас у цій роботі, – підкреслив він.

www.mil.gov.ua

ДОСЯГНЕННЯ

Загальний наліт авіаційних частин склав понад одинадцять тисяч годин

Протягом цього року авіаційними частинами виконано близько сімсот льотних змін, що порівняно з 2011 роком більше ніж удвічі. Загальний наліт авіаційних частин становить понад одинадцять тисяч годин. Про це повідомив 22 листопада 2012 року командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак.

За його словами, минулого року загальний наліт був меншим втричі, а середній наліт на визначений екіпаж порівняно з минулим роком також збільшився майже втричі і склав близько 60 годин.

Загалом середній наліт на екіпаж Повітряних Сил збільшився порівняно з 2011 роком втричі і становить більше 47 годин.

Як раніше наголошував Міністр оборони України Дмитро Саламатін, підготовка льотного складу у Повітряних Силах – одне із пріоритетних завдань в системі бойової підготовки цього виду Збройних Сил України.

Належна увага керівництва держави, Міністерства оборони та Генерального штабу до ресурсного забезпечення бойової підготовки авіації Повітряних Сил ЗС України та вжиті заходи, спрямовані на збереження підготовленого льотного складу, дали свої позитивні результати.

– Припинилось падіння рівня бойової спроможності авіаційних частин, практично знято проблему відтоку військових авіаторів з лав Повітряних Сил. Згідно із аналізом рівня підготовки авіаційних частин можна сміливо говорити про те, що в бойових розрахунках авіаційних бригад збільшується кількість як підготовленого, так і боєготового льотного складу, – наголосив генерал-лейтенант Юрій Байдак.

ДО 21-ї РІЧНИЦІ ЗС УКРАЇНИ

Військовослужбовці беруть активну участь у військово-патріотичному вихованні молоді

У Старокостянтинівській бригаді тактичної авіації імені Петра Франка, що на Хмельниччині, днями відбувся "День відкритих дверей" для молоді міста. Цього разу бригаду відвідали учні десятих класів Старокостянтинівського ліцею імені М.С.Рудяка.

Майбутнім випускникам ліцею та вчителям, що їх супроводжували, офіцер відділення з виховної роботи капітан Олексій Конон провів цікаву та пізнавальну екскурсію по аеродрому бригади. Старшокласникам продемонстрували авіаційну техніку, яка стоїть на озброєнні, та розповіли про історію створення частини.

Заступник командира авіаційної ескадрильї з виховної роботи майор Дмитро Куликов розповів школярам про бойові можливості бомбардувальника Су-24М та навчально-тренувального літака Л-39, показав льотне спорядження, розказав про його призначення. Учні мали нагоду побачити бойові літаки та побувати в самому "серці" бомбардувальника – кабіні літака Су-24М.

На завершення головний сержант взводу роти охорони старший сержант Вадим Пшеничний та командир відділення роти охорони сержант Юрій Заломський виконали для школярів неповне розбирання – збирання автомата Калашникова та розповіли про тактико-технічні характеристики відомої зброї.

Ірина Колонтай.

БОЙОВИЙ ВИШКІЛ

На Львівщині пройшли заняття з авіанавідниками

Протягом двох днів на базі 3-го окремого полку армійської авіації, під керівництвом начальника армійської авіації Командування Сухопутних військ ЗС України генерал-майора Валентина Пістрюги, проходило інструкторсько-методичне заняття із авіаційними навідниками армійських корпусів, військових частин та майбутніми миротворцями, котрі плануються незабаром замінити своїх колег у ДР Конго та Ліберії.

Головним завданням заходу було відновлення в офіцерів втрачених навичок, вдосконалення практичної підготовки з наведення вертольотів типу Мі-8, Мі-24 одиночно та парою на наземні цілі.

Заняття проходило у два етапи. Спочатку його учасники вдосконалили свою теоретичну підготовку. Згодом на двох пілотажних зонах військовослужбовці курсовим методом та від опорного орієнтира проводили наведення вертольотів на наземні цілі на малих висотах вдень в простих метеорологічних умовах.

– Льотна зміна цілеспрямовано, – зазначає ТВО начальника штабу армійської авіації Командування Сухопутних військ ЗС України полковник Юрій Єльчанінов, – проводилася для практичної підготовки авіанавідників. Було здійснено понад 144 наведень, загальний наліт пілотів склав близько 18 годин.

У свою чергу, екіпажі на Мі-8 та Мі-24 відпрацювали вправи заходу на ціль, умовно здійснив бойове застосування по визначених цілях шляхом виконання фотострільб спеціальним обладнанням.

Руслан Лінник.
РМЦ (м. Вінниця).

НАВЧАННЯ

...Виявити, захопити, знищити!

У Національному університеті оборони України пройшло командно-штабне бригадне (полкове) навчання зі слухачами випускного курсу оперативно-тактичного рівня підготовки. Участь у КШН, враховуючи групи керівництва і посередницький апарат з числа науково-педагогічного персоналу, взяли близько тисячі чоловік.

Для переходу у рішучий наступ...

Як і годиться, за усіма законами військового мистецтва, першу скрипку в КШН грали командири механізованих бригад Сухопутних військ. За єдиним задумом, на загальному тактичному фоні підтримку сухопутним бригадам як з повітря, так і з моря надавали і забезпечували дев'ять військових частин. Різнорідні бригади Повітряних Сил, бригади надводних кораблів ВМС, військові частини зв'язку, окрема аеромобільна бригада та інші воювали задля досягнення єдиної мети – зайняти оборону у кризову період Півдня нашої країни і перейти у складі угрупування військ у рішучий наступ, аби раз і назавжди припинити намагання умовної держави-агресора зазіхати на недоторканність кордонів України і її територіальну цілісність.

Так слухачі випускних курсів "воювали" п'ять днів, демонстрували науково-педагогічному персоналу, начальникам кафедр і начальникам інститутів, чого їх навчили до цього. Здатність мислити за єдиним задумом, метою і часом, приймати відповідні командирські рішення в управлінні бригадою, полком, відділом чи службою демонстрував кожен офіцер у кожному військовому колективі.

Тимчасово виконуючий обов'язки начальника НУОУ генерал-лейтенант Василь Телелим перед початком однієї із заключних фаз завершального етапу в інтерв'ю знімальній групі Центральної телерадіокомпанії Міністерства оборони України підкреслив, що той командир цінний, який виконав завдання з найменшими втратами.

На 41-й НТЦ за практикою...

У останній день навчань, коли його учасники розігрували питання управління частинами і підрозділами під час ведення бойових дій бригади в оборонній операції угруповання військ та управління її підрозділами під час відновлення боєздатності, півсотні слухачів інституту авіації та протиповітряної оборони і науково-педагогічні працівники кафедр, що визначені посередниками командно-штабних навчань, на чолі з начальником інституту генерал-майором Павлом Щипанським відбули до 41-го навчально-тренувального центру Повітряних Сил, яким командує полковник Тарас Венгер.

– Слухачі нашого інституту виїздять до центру під час усіх масштабних навчань чи тренувань, які відбуваються у стінах університету. Саме тут, на командних пунктах технічних систем центру, перевіряється готовність окремо кожного офіцера до виконання обов'язків за посадою та вміння колективів діяти у складі єдиної команди, – підкреслив Павло Володимирович.

Подібні заняття для практичного відпрацювання набутих в навчальних аудиторіях теоретичних знань – ідеальна можливість засвоїти їх завдяки потужним можливостям без перебільшення унікального 41-го НТЦ. Тим більше, питанню практичної навченості слухачів приділяє значну увагу генерал-лейтенант Василь Телелим, який підкреслив, що практична фаза має займати не менше 20-30% усього часу навчань.

Генерал-майор Павло Щипанський від себе особисто та від імені слухачів висловив глибоку вдячність керівництву Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, безпосередньо командувачу виду генерал-лейтенанту Юрію Байдаку і його заступнику за постійну плідну співпрацю. Для підвищення практичних навичок слухачі інституту авіації та ППО НУОУ, крім роботи на 41-му НТЦ, постійно виїздять до бойових військових частин різних родів і військ Повітряних Сил, центрів, що дислокуються на Київщині та у сусідніх з нею областях.

Про центр...

41-й навчально-тренувальний центр Повітряних Сил ЗС України призначений для контролю готовності, проведення злагодження бойових обслуг підрозділів зенітних ракетних військ, радіотехнічних військ, штурманів пункту наведення авіації, фахівців розвідки, зв'язку та радіоелектронної боротьби, а також для забезпечення підготовки та проведення комплексного тренування бойових обслуг командних пунктів повітряних командувань Повітряних Сил.

Закінчення на 6 стор.

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Ан-148 представляв особисто Прем'єр

15 листопада в аеропорту в'єтнамського Ханою відбулася презентація регіонального реактивного пасажирського літака нового покоління Ан-148, а також інших сучасних програм ДП "Антонов" представникам зацікавлених кіл цієї країни. Презентація пройшла в рамках офіційного візиту у В'єтнам Прем'єр-міністра України Миколи Азарова, який, до речі, особисто представляв літак першим особам країни. Про це "Крилам України" повідомили у прес-службі ДП "Антонов".

З в'єтнамської сторони на презентації були присутні представники Міністерства транспорту, Міністерства оборони, ряду силових відомств і комерційних авіакомпаній, включаючи найбільшого перевізника країни авіакомпанії Vietnam Airlines. Гості детально оглянули літак, ознайомилися з його обладнанням, оцінили комфорт пасажирського салону.

Представляючи літак президент – Генеральний конструктор ДП "Антонов" Дмитро Ківа детально зупинився на перевагах регіональних лайнерів Ан-148 і Ан-158, розповів про проектовані літаки цього сімейства, що здатні вирішувати специфічні завдання в'єтнамських міністерств і відомств, а також запропонував В'єтнаму модернізувати 20 літаків Ан-26, які експлуатуються в цій країні вже майже 33 роки.

– Ми пропонуємо провести на цих машинах комплекс робіт, аналогічний тому, який виконується на Ан-32 ВПС Індії, – сказав Дмитро Ківа. – Це дозволить продовжити їхню експлуатацію ще на 20 років і стане значно більш ефективним рішенням, ніж закупівля нових літаків аналогічного класу.

У салоні Ан-148 Прем'єр-міністр України Микола Азаров, президент – Генеральний конструктор ДП "Антонов" Дмитро Ківа й Міністр транспорту В'єтнаму п. Dinh La Thang.

Представлений увазі в'єтнамців Ан-148-100В перебуває в спільній експлуатації авіакомпаніями "Міжнародні авіалінії України" і "Авіалінії Антонова". Літак 14 листопада перелетів з Києва до Ханою, подолавши із однією проміжною посадкою понад 8000 км. На його борту до В'єтнаму прибула й представницька делегація ділових кіл України.

Сергій Клименко.
"Крила України".

ПАРТНЕРСТВО

ДП "Антонов" готове співробітничати з Китаєм

Державне підприємство "Антонов" готове співробітничати з китайськими авіакорпораціями в питаннях модернізації техніки, створеної на базі літаків сімейства "Ан". Як повідомляє "Укрінформ", про це повідомив заступник головного конструктора ДП "Антонов" Геннадій Габрук під час авіакосмічного салону "Airshow China 2012".

"Ми пропонуємо китайським авіакорпораціям співпрацю щодо техніки, створеної на базі наших літаків сімейства "Ан", якої досить багато експлуатується в Китаї, а також різні варіанти співпраці – від спільних розробок до поставок", – сказав Геннадій Габрук.

Серед останніх прикладів вдалої кооперації він назвав участь у створенні китайського реактивного регіонального літака ARJ-21, для якого конструктори ДП "Антонов" розробили крило.

ПЛАНОВИЙ РЕМОНТ

Завершується ремонт "Гетьмана Сагайдачного"

ПАТ "Севастопольський морський завод" завершує плановий доковий ремонт фрегата "Гетьман Сагайдачний", а також поточний та підтримуючий ремонт ракетно-артилерійського, радіотехнічного озброєння та внутрішніх приміщень корабля. Про це повідомляє "Флот України".

Спеціалісти "Севморзаводу" до кінця листопада повинні виконати низку комплексних докових робіт з ремонту механічної частини корабля, спеціальних пристроїв і механізмів та часткової заміни обшивки корпусу фрегата. З цією метою "Гетьман Сагайдачний" був поставлений у сухий док заводу.

Підтримуючим ремонтом ракетно-артилерійської бойової частини та бойової частини зв'язку корабля займається приватне акціонерне товариство "Науково-технічне підприємство "Імпульс-2".

Ремонт гвинторульової групи, цистерн та головних корабельних систем забезпечується силами особового складу корабля.

За словами командира фрегата "Гетьман Сагайдачний" капітана 2 рангу Романа П'ятницького, на сьогодні всі роботи виконуються своєчасно та якісно.

АВІАБУДУВАННЯ

Черговий Ан-148 розпочав заводські випробування

Реактивний регіональний літак нового покоління Ан-148 із серійним номером 03-08 розпочав програму заводських льотних випробувань. Про це повідомляє Центр транспортних стратегій. Випробування розпочалися 11 листопада. Літак призначений для російської лізингової компанії "Ілюшин Фінанс". Це третій серійний літак Ан-148, складений у Києві.

СОЦІАЛЬНА СФЕРА

За житло компенсуватимуть коштами

Уряд затвердив Порядок визначення розміру та надання військовослужбовцям та членам їх сімей грошової компенсації за належне їм для отримання жиле приміщення. Відповідну постанову № 1036 було прийнято на засіданні Кабінету Міністрів України 8 жовтня 2012 року.

Документом встановлюється механізм визначення розміру та надання військовослужбовцям та членам їх сімей, що перебувають разом з ними на обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов, за їх бажанням грошової компенсації за належне їм для отримання жиле приміщення.

Дія цього Порядку поширюється на військовослужбовців, які мають вислугу на військовій службі 20 років і більше, та членів їх сімей, що перебувають на обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов; осіб, звільнених з військової служби в запас або у відставку за віком, станом здоров'я та у зв'язку із скороченням штатів або проведенням інших організаційних заходів у разі неможливості використання на військовій службі, що перебувають на обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов, що ведеться відповідно у військових частинах, органах, підрозділах, загонах, військових навчальних закладах, установах, а у разі їх розформування – у військових комісаріатах та квартирно-експлуатаційних установах (організаціях); сім'ї померлих осіб, звільнених з військової служби в запас або у відставку за віком, станом здоров'я, у зв'язку із скороченням штатів або проведенням інших організаційних заходів, військовослужбовців, які загинули або пропали безвісти під час проходження військової служби, що перебувають на обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов.

Надання компенсації здійснюватиметься в межах коштів, що передбачаються у державному бюджеті на виконання Комплексної програми забезпечення житлом військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, посадових осіб митної служби та членів їх сімей, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 1999 року № 2166.

Міністерство оборони щороку визначатиме видатки на надання грошової компенсації за належним для отримання військовослужбовцями та членами їх сімей жилі приміщення в межах бюджетних призначень на відповідний бюджетний рік.

СТРИБОК У ВІЧНІСТЬ

Указом Президента України Леоніда Кучми №145/2003 від 20 лютого 2003 року радистові-парашутистові пошуково-рятувального взводу 95-ї аеромобільної бригади молодшому сержанту Мельникову Василю Олександровичу за здійснення геройського вчинку ціною власного життя присвоєно звання Героя України з удостоєнням ордена "Золота Зірка".

Виховання призовників на геройському прикладі

У Харкові вшанували пам'ять Героя України, почесного солдата 95-ї аеромобільної бригади молодшого сержанта Василя Мельника, який десять років тому під час виконання практичних стрибків ціною власного життя врятував товариша.

Розповісти про звитяжний вчинок та особистість Героя запросили родичів та товаришів загиблого військовослужбовця. Зустріч відбулася на збірному пункті Харківського обласного військового комісаріату Територіального управління "Північ".

Аби поспілкуватися з офіцерами районних у місті Харків військкоматів та призовниками прийшли мати героя, Неля Василівна, його старший брат Олександр Олександрович, тренер з рукопашного бою Тігран Алієв, а також спеціально прибув на Слобожанщину співслужбовець Героя сержант запасу Сергій Самойлов.

– То був військовий подвиг та вчинок справжнього чоловіка. На той момент йому було лише 25 років і за плечима – невеликий строк військової служби за контрактом. Проте на його життєвому шляху опинилися добрі вихователі та вірні друзі. Тож давайте почуємо про цю Людину з великої літери від тих, хто його добре знав і пам'ятає, – зауважив на початку заходу обласний військовий комісар полковник Олексій Середа.

Перш ніж призовники розпочали ставити запитання близьким загиблого військовослужбовця, учасники зустрічі переглянули документальний фільм "Стрибок у вічність", підготовлений журналістами Центральної телерадіостудії Міністерства оборони України.

З півгодинного відеофільму рекрути дізналися, що сталося у 2002 році під час виконання практичних стрибків з парашутом Василем у парі з Павлом Солоніциним. То був 889-й і останній стрибок Героя.

Коли хлопці відділилися від вертольота на висоті 4000 метрів, разом здійснили планову серію фігур. Досягнувши висоти, необхідної для розкриття парашутів, військовослужбовець-контрактник побачив, що у Петра купол парашута так і не розкрився. Наздогнавши товариша, він допоміг йому розкрити маківку. Після цього віддалився від товариша, аби розкрити свій...

На жаль, безцінний час минув, і парашут воїна-десантника не встиг повністю розкритися у момент приземлення.

Після колективного перегляду фільму Неля Василівна звернулася до юнаків:

– Стати десантником – це дитяча мрія мого сина. Аби носити блакитний берет, він з 13 років займався рукопашним боєм. Згодом став відвідувати парашутну секцію Харківського аероклубу, де ще до армії виконав не один десяток стрибків. Що ж до його людських якостей, то Вася був не гірший і не кращий від вас, присутніх тут. У дитинстві бешкетував, бився, як більшість хлопчаків... Просто мені, напевно, таки вдалося виховати в нього самостійність та цілеспрямованість – головні чоловічі якості, – з гордістю та болем в очах розповіла жінка про сина.

Про стійкість до труднощів Василя Мельникова згадали його старший брат Олександр, який воював в Афганістані, та колишній військовослужбовець 95-ї аеромобільної бригади сержант запасу Сергій Самойлов.

На запитання призовників, чи було важко Василю у перші місяці служби в армії його мати впевнено відповіла, що ніколи від своїх синів не чула скарг на адресу друзів чи начальників.

Наостанок зустрічі полковник Олексій Середа запевнив родичів Василя Мельникова в тому, що пам'ять про нього ніколи не згасне, і подякував гостям за участь у вихованні майбутніх солдатів.

Під час свого перебування у військовій установі, мати Василя була приємно здивована тим, що у військкоматі є окремий тематичний стенд з біографічними даними та описом подвигу Василя.

– Це дуже символічно, що знайомство юнаків з армією розпочинається біля цього "геройського" куточка. Подібна інформація, я знаю, є й у військовій частині, де служив мій молодший син. Дякую офіцерам військкомату за таку доброчинну роботу, – сказала Неля Василівна.

Після цього командування військової установи разом із сім'єю Мельникових направилися на могилу Василя, аби покласти квіти та мовчки постояти біля постаменту...

Дмитро Горбунов.
м. Харків.
Фото Дмитра Чалого.

ЛЬОТЧИК РОКУ

“Головне для мене – завжди бути впевненим у собі та своїх діях...”

Олексій Манюшкін – звичайна молода людина із своїми захопленнями й уподобаннями. Він займається спортом, любить подорожувати з коханою дружиною Іриною рідною Україною, особливо – в зимові Карпати, де можна прекрасно відпочити на гірськолижних курортах. Навіть власноруч виготовляє картинні рамки для вишивок дружини! А ще він... кращий льотчик Повітряних Сил Збройних Сил України за підсумками 2012 року!..

Військову службу льотчик Манюшкін проходить під Києвом, у 40-й бригаді тактичної авіації Повітряного командування “Центр”. Протягом п’яти років офіцерської служби, що минули після закінчення льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил імені тричі Героя Радянського Союзу маршала авіації Івана Кожедуба, капітан Олексій Манюшкін неодноразово брав участь у льотно-тактичних навчаннях з практичними пусками керованих ракет. В 2010 році під час навчань “Взаємодія-2010” його екіпаж був нагороджений вимпелом, як кращий екіпаж навчань, що надало молодому офіцеру впевненості та стало потужним поштовхом для подальшого самовдосконалення.

Як одному із кращих, командування доручило молодому льотчику практичне оволодіння основним типом бойового літака в числі перших. Варто зазначити, що у наш економічно складний час, коли пального для виконання заходів бойової підготовки традиційно не вистачає (звичайно, 2012 рік у цьому плані став проривним, але й цього року на сто відсотків пального виділити військам було неможливо), в авіаційних частинах Повітряних Сил проходить службу чимало льотчиків, які попри те, що палко люблять свою професію, шукають можливості “підлітнути” то на тому, то на іншому аеродромі, де проходять збори, все ж основний тип бойового літака опанували лише в теорії. І серед таких – багато льотчиків, старших за віком та роками випуску Олексія Манюшкіна. Так що йому насправді пощастило! Втім, мабуть, це – не лише везіння, а справжній професіоналізм, льотний талант, який побачили у молодому пілоті командири…

– Для мене 2012 навчальний рік – це вищий щабель у професійному розвитку як льотчика, – розповідає капітан Олексій Манюшкін. – Я здобув значний досвід в опануванні літака МіГ-29, загалом мій наліт у поточному році склав близько 50 годин, і я вважаю, що це вагомий показник. Я постійно навчаюсь, багато читаю авіаційної літератури, поряд із професіоналами своєї справи, льотчиками-інструкторами, я відчуваю велику відповідальність та гордість за доручену справу.

І ось досягнення молодого льотчика далися взнаки: за підсумками 2012 навчального року командир авіаційної ланки 1-ї авіаційної ескадрильї 40-ї бригади тактичної авіації Повітряного командування “Центр” капітан Олексій Манюшкін визнаний переможцем у номінації “Льотчик року”. На запитання про плани на майбутнє Олексій говорить, що в жодному разі не збирається зупинятися на досягнутому, розвиватиме навички й уміння, здобуватиме досвід у практичних польотах та з техніки пілотування і бойового застосування.

– Також я докладатиму максимальних зусиль, аби відмінно нести бойове чергування із захисту повітряних кордонів нашої Батьківщини. А головне, я вважаю, для кожного з нас – це завжди бути впевненим у собі та своїх діях!..

Олексій Тригуб.

ТЕХНІК ЛІТАКА РОКУ

Щасливий “господар” “піксельного” літака

Старший авіаційний технік одного з підрозділів 7-ї бригади тактичної авіації імені Петра Франка Повітряного командування “Захід” старший лейтенант Олег Педіховський насправді дуже задоволений тим, що опікується “піксельним” “Альбатросом”.

Важко сказати точно, чим більше пишається цей офіцер: тим, що за підсумками 2012 навчального року його визнано техніком літака року у Повітряних Силах Збройних Сил України, чи все ж тим, що йому, молодому спеціалістові, командування доручило новенький “піксельний” літак!..

– Рік, який минає, для мене був особливо продуктивним, – із гордістю говорить офіцер. – У квітні 2012 року я пройшов перенавчання на двомісний навчально-тренувальний літак Л-39. Також у цьому році на Одеському державному авіаційному заводі прийняв цю нову для себе авіаційну техніку – літак Л-39 “Альбатрос”. За короткий час мені вдалося згодом перейняти досвід від чугуївських та миколаївських техніків літаків, а також навчитися якісно обслуговувати нову машину.

Отримавши капітально відремонтований на старішому вітчизняному авіаційному підприємстві, яке вже перетнуло сторічний рубіж, літак, старший лейтенант не просто зрадів – немов злетів до небес! Піксельне розфарбування – це ж принципово новий вид камуфляжу, який розмиває у польоті силует літака і ускладнює його ідентифікацію! А що головне для “господаря” сталевого птаха? Аби машина завжди була справною! У мирний час це залежить від справної роботи усіх систем та агрегатів літака та майстерності пілота, а у воєнний – ще й від того, наскільки літальний апарат “бачать” наземні та бортові радіолокаційні станції противника. Отож, чим меншою є вірогідність ідентифікації “Альбатроса”, тим, певно, він має більше шансів повернутися на свій аеродром! А що може бути важливішим для техніка, який завжди із хвилюванням чекає на землі свою металеву пташку?!

– Борт, який я обслуговую, за якихось менше, ніж півроку, а саме – з липня, відлітав вже близько 40 льотних змін, – задоволено підкреслює у розмові Олег. – Він брав участь у практичній фазі дослідницьких експериментальних командно-штабних навчань з органами військового управління та військами “Перспектива-2012”. Якщо чесно, відрадно, коли справність літака добра, і ти відчуваєш: у цьому є твоя заслуга!..

І ось – результати роботи: за підсумками року старший лейтенант Олег Педіховський визнаний техніком літака року із врученням відповідного перехідного вимпела. Молодий офіцер усвідомлює, що це – не лише визнання його професіоналізму, а ще й певний аванс на майбутнє, так би мовити, кредит довіри командування, яку він має виправдати не менш сумлінною службою. І він готовий це зробити! Принаймні, служить він із великим бажанням. Ось, до речі, що старший лейтенант про це говорить:

– Можу з впевненістю сказати, що як моє, так і практично кожного з моїх колег військове життя змінилось, адже з підвищенням інтенсивності бойової підготовки служити стало цікавіше…

Гадаю, ще якісь слова просто зайві. Офіцер насправді бажає служити, служить із задоволенням і це, за його ж словами, щонайменше відрадно!..

Олексій Тригуб.

ОГОЛОШЕННЯ

Державний науково-випробувальний центр Збройних Сил України

1.Начальник управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “полковник”, посадовий оклад 1350-1400 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня з технічних наук, стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 5 років, досвід керівництва науково-дослідним випробувальним відділом не менше 3 років, досвід участі у випробуваннях зразків озброєння і військової техніки не менше 5 років. При відсутності наукового ступеню стаж наукової діяльності повинен бути не менше 7 років, досвід керівництва науково-дослідним випробувальним відділом не менше 4 років, вища освіта за рівнем спеціаліст, магістр.

2.Начальник відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1200-1350 грн.

3.Начальник відділу наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1200-1350 грн.

4.Начальник відділу наукових досліджень і випробувань вимірювальних систем та метрологічного забезпечення управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1200-1350 грн.

5.Начальник відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їх застосування і експлуатації та підготовки особового складу управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1200-1350 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня з технічних наук, стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 5 років, досвід керівництва науково-дослідним випробувальним відділенням або лабораторією не менше 2 років, досвід участі у випробуваннях зразків озброєння і військової техніки не менше 5 років. При відсутності наукового ступеню стаж наукової діяльності повинен бути не менше 7 років, досвід керівництва науково-дослідним випробувальним відділенням або лабораторією не менше 4 років, вища освіта за фахом рівня спеціаліст, магістр.

6.Начальник відділення наукових досліджень і випробувань полігонних систем вимірювань управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1135-1160 грн.

7.Начальник відділення наукових досліджень і випробувань систем обробки інформації управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1135-1160 грн.

8.Начальник відділення наукових досліджень і випробувань засобів об’єктивного контролю, систем автоматизованого контролю управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1135-1160 грн.

9.Начальник відділення наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних комплексів управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1135-1160 грн.

10.Начальник відділення наукових досліджень і випробувань вимірювальних систем, метрологічної експертизи управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1135-1160 грн.

11.Начальник відділення наукових досліджень та метрологічного забезпечення випробувань управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1135-1160 грн.

12.Начальник відділення наукових досліджень і випробувань та науково-технічного супроводження створення, модернізації безпілотних авіаційних комплексів і тренажерних систем управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1135-1160 грн.

13.Начальник відділення наукових досліджень і випробувань та підготовки особового складу принципам застосування та правилам експлуатації безпілотних авіаційних комплексів управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1135-1160 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня з технічних наук, стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 4 років, досвід участі у випробуваннях зразків озброєння і військової техніки не менше 5 років, досвід проведення випробувань у якості провідного інженера не менше 2 років. При відсутності наукового ступеня стаж наукової діяльності повинен бути не менше 5 років, вища освіта за фахом рівня спеціаліст, магістр.

14.Провідний інженер – випробувач відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1085-1120 грн.

15.Провідний інженер – випробувач відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1085-1120 грн.

16.Провідний інженер – випробувач відділу наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1085-1120 грн.

17.Провідний інженер – випробувач відділу наукових досліджень і випробувань вимірювальних систем та метрологічного забезпечення управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1085-1120 грн.

18.Провідний інженер – випробувач відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їх застосування і експлуатації та підготовки особового складу управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки, ШПК “підполковник”, посадовий оклад 1085-1120 грн.

19.Провідний інженер – випробувач відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їх застосування і експлуатації та підготовки особового складу управління наукових дослі-

ОБОРОННО-ПРОМИСЛОВИЙ КОМПЛЕКС

Українські виробники – в зоні уваги

Завершення року стало надзвичайно продуктивним для авіаційних підприємств ДК "Укроборонпром", котрі представляли свій можливості на різних авіаційних виставках в країнах, де позиції української оборонки традиційно сильні. В першу неділю листопада стенди компанії були представлені одразу на двох авіаційних виставках. З 7 по 11 листопада 2012 року в м. Карачі (Ісламська Республіка Пакистан) проходила 7-ма міжнародна виставка озброєнь та технологій "IDEAS-2012" ("International Defence Exhibitionand Seminar"), а в Індонезії (м. Джакарта) – виставка оборонних технологій "INDO DEFENCE 2012".

У ході виставки "INDO DEFENCE 2012" відбулася зустріч Міністра оборони Індонезії Пурномо Юсгіанторо з представниками українських підприємств. Сторони обговорили можливість співпраці у сфері ремонту та модернізації на підприємствах України авіаційної техніки, зокрема вертольотів серії "Мі", постачання запасних частин та ремонту агрегатів для літаків серії "Су". В Україні ці роботи виконуються на Севастопольському авіапідприємстві, Конотопському АРЗ "АВІАКОН" та Запорізькому ДАРЗ "МіГремонт".

В ході робочих зустрічей під час "IDEAS-2012" представників Пакистану цікавила можливість ремонту та модернізації на підприємствах ДК "Укроборонпром" літаків Іл-78. Замкнений цикл ремонту та обладнання літаків цього типу для польотів по міжнародних авіалініях освоєно на ДП Миколаївський АРЗ НАРП.

Можливості українських підприємств з ремонту та модернізації авіатехніки були широко представлені на авіакосмічному салоні "Airshow China 2012" (м. Чжухай, Китай, 13-18 листопада 2012 р.). Стенд ДК "Укрспецекспорт" відвідали офіційні представники Китаю, Індонезії, Малайзії, інших країн Південно-Східної Азії. Українська сторона провела переговори з представниками низки китайських компаній щодо співпраці у сфері ремонту двигунів і редукторів для військових вертольотів, навчання спеціалістів з ремонту й експлуатації літаків Іл-78. Також було обговорено аспекти співробітництва щодо поставок до Китаю запчастин до авіатехніки та ремонту авіаційних двигунів. Для українських підприємств оборонно-промислового комплексу така увага надзвичайно важлива, адже КНР посідає одне з провідних місць серед країн, до яких Україна експортує продукцію національного ОПК. У 2011 році 43% експортованої авіатехніки українського виробництва було поставлено саме в Китай.

Слід відмітити ще одну надзвичайно важливу для українських авіабудівників новину, про яку було повідомлено на "Airshow China 2012": Китай підписав перший закордонний контракт на поставку 12 навчально-тренувальних літаків L15 з українськими двигунами.

"Китайська корпорація з імпорту та експорту Авіатехнологія (China National Aero-Technology Import & Export Corporation – CATIC) і компанія Hongdu Aviation підписали перший контракт на поставку навчально-тренувальних літаків, відповідно до яким 12 L15 на початку наступного року будуть доставлені неназваному іноземному покупцеві ", – йдеться в офіційному виданні виставки ShowNews. Документ був підписаний, згідно з повідомленням, 13 листопада.

Українські фахівці поки що інформацію не коментують.

Airshow China-2012 на запрошення оборонної компанії Polytechnologies Incorporated відвідала делегація Міністерства оборони України.

– Делегація Міністерства оборони України приїхала для ознайомлення з новими технологіями і досягненнями в авіаційній промисловості, – сказав голова делегації, начальник управління підготовки і використання авіації командування ПС ЗС України генерал-майор Ігор Черепенько.

Зокрема, українських військових ознайомили з навчально-тренувальним L-15, розповівши про етапи створення, характеристики і можливості, виробництво та можливі модифікації, а також перспективи реалізації. Ці літаки оснащені українськими (ВАТ "Мотор Січ" і КБ "Прогрес ім. Івченка") двигунами АІ-222К-25Ф. Гостям також показали безпілотні літаки-розвідники й інші системи, у тому числі зразки керованого комплексу наведення ПЗРК.

– Повітряні Сили ЗС України також стали на шлях модернізації авіаційної техніки, стали переводити її на "цифру", застосовувати багатофункціональні інформаційні екрани для підготовки льотчиків тощо. Тому для нас важлива ця виставка, аби подивитися, чого досяг Китай, оцінити, чого досягли ми, і знайти взаємні шляхи модернізації та розробки авіаційної техніки і устаткування літаків, вертольотів, навігаційних систем, – резюмував І.Черепенько.

Довідка: Надзвуковий навчально-тренувальний літак "Лейн" L15 ("Ловчий сокіл") призначений для базової підготовки пілотів винищувальної авіації. Це перший подібний літальний апарат, розроблений самостійно китайськими фахівцями з Китайської корпорації авіаційної промисловості Hongdu Aviation Industry Group, яких консультували представники російського КБ Яковлєва. Як і російський Як-130, він оснащений двигунами АІ-222К-25Ф українського виробництва, створеними запорізькими ВАТ "Мотор Січ" і КБ "Прогрес ім. Івченка".

Фахівці Китайського об'єднання авіаційної промисловості (Aviation Industries of China – AVIC) підкреслюють, що L15 "є першим продуктом за багато років, який дійсно повністю відповідає іншим літакам такого класу, наявних на світовому ринку, і відрізняється конкурентоспроможною ціною". Особливо наголошується, що L15 може бути модифікований відповідно до бажань замовника. CATIC, яка відповідає за експортно-імпортні операції AVIC, організувала в останній час декілька відвідувань перспективними іноземними клієнтами підприємства-виробника, де їм була продемонстрована дана машина.

L15 є конкурентом таким літакам, як російський Як-130, корейський Т-50 Golden Eagle, італійський М-346 Master, Alenia Aermacchi SF-260F.

За матеріалами Інтернет-видань підготував В.Гедз.

УКРАЇНА-КАЗАХСТАН

Командувач відвідав Казахстан

На початку листопада українська військова делегація під керівництвом командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенанта Юрія Байдака перебувала з візитом у Республіці Казахстан.

Під час візиту з головнокомандувачем Сил Повітряної оборони Збройних Сил Республіки Казахстан (СПО ЗС РК) генерал-лейтенантом авіації Олександром Сорокіним було обговорено можливості, шляхи, напрями та перспективи подальшого двостороннього співробітництва та формату спільних навчань за участю сил авіації ПС ЗС України та СПО ЗС РК у 2013 році. Також командувачі обговорили питання, що становлять взаємний інтерес. Зокрема, головнокомандувач СПО ЗС РК висловив зацікавленість у розширенні формату співробітництва з підприємствами оборонної промисловості України щодо ремонту зразків авіаційної, зенітно-ракетної, радіотехнічної техніки, подальшому розвитку двостороннього військового та військово-технічного співробітництва та можливість підготовки у військових навчальних закладах Збройних Сил України фахівців для СПО ЗС РК.

Українською стороною було підкреслено готовність ПС ЗС України до плідної співпраці в галузі військового та військово-технічного співробітництва на взаємовигідній основі та висловлено зацікавленість в отриманні відповідного позитивного досвіду з питань підтримання в справному стані авіаційної техніки, підготовки льотного та інженерно-технічного складу, а також організації міжнародних навчань.

Під час проведення заходів головнокомандувач СПО ЗС РК наголошував на важливості подальшого розвитку двосторонніх відносин між країнами у військовій сфері, подальшого зміцнення військового та військово-технічного співробітництва.

Командирам авіаційних частин ПС ЗС України, котрі входили до складу делегації, було цікаво ознайомитися з досвідом організації служби під час відвідування військової частини 19132 (авіаційна база СПО ЗС РК, м. Астана), та військової частини 44813 (зрп, с. Акмол поблизу столиці Казахстану).

Віктор Гедз. "Крила України".

оголошує конкурс на заміщення посад

дження і випробувань озброєння та військової техніки, ШПК "підполковник", посадовий оклад 1085-1120 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня з технічних наук, стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 3 років, досвід участі у випробуваннях зразків озброєння і військової техніки не менше 3 років, досвід проведення випробувань провідним інженером. При відсутності наукового ступеня стаж наукової діяльності повинен бути не менше 4 років, вища освіта за фахом рівня спеціаліст, магістр.

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України

1.Провідний науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їх застосування і експлуатації та підготовки особового складу управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки, посадовий оклад до 2869 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеню та вченого звання з технічних наук, стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 15 років, досвід участі у випробуваннях зразків озброєння і військової техніки не менше 10 років. При відсутності наукового ступеня стаж наукової діяльності повинен бути не менше 20 років, наявність вищої освіти за фахом рівня спеціаліст, магістр.

2.Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, посадовий оклад до 2693 грн.

3. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, посадовий оклад до 2693 грн.

4. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, посадовий оклад до 2693 грн.

5. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, посадовий оклад до 2693 грн.

6. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань вимірювальних систем та метрологічного забезпечення управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, посадовий оклад до 2693 грн.

7. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їх застосування і експлуатації та підготовки особового складу управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки, посадовий оклад до 2693 грн.

8. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їх застосування і експлуатації та підготовки особового складу управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки, посадовий оклад до 2693 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеню з технічних наук, досвід участі у випробуваннях зразків озброєння і військової техніки не менше 5 років, стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 10 років.

При відсутності наукового ступеня стаж наукової діяльності повинен бути не менше 15 років, наявність вищої освіти за фахом рівня спеціаліст, магістр.

9.Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, посадовий оклад до 2517 грн.

10.Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, посадовий оклад до 2517 грн.

11.Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, посадовий оклад до 2517 грн.

12.Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, посадовий оклад до 2517 грн.

13.Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань вимірювальних систем та метрологічного забезпечення управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань, посадовий оклад до 2517 грн.

14.Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їх застосування і експлуатації та підготовки особового складу управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки, посадовий оклад до 2517 грн.

15.Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань комплексів управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки, посадовий оклад до 2517 грн.

Кваліфікаційні вимоги: Вища освіта за фахом рівня спеціаліст, магістр;
стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 5 років.

Дата проведення конкурсу – 24 грудня 2012 року, термін подання документів – до 14 грудня 2012 року.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи:
рапорт (заява);
автобіографія;
копії документів про освіту (дипломи та додатки до дипломів), науковий ступінь, вчене звання;
список наукових праць, винаходів, публікацій;
інші документи, які свідчать про професійні якості претендента;
довідка про проходження військової служби.

Крім цього, на осіб офіцерського складу до конкурсної комісії подаються:
службова та медична характеристики;
копія службової картки;
витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду вищу ніж та, на якій перебуває).

Документи надсилаються на адресу: 98177, Україна, АР Крим, м.Феодосія, смт. Приморський, вул. Гагаріна.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Нічні польоти над Робертсфілдом

Льотчики 56-го окремого вертолітного загону ЗС України, який виконує миротворчі завдання у складі сил Місії ООН у Ліберії, провели чергову зміну польотів за планом навчально-бойової підготовки, яка відбулася вночі у простих метеорологічних умовах.

Польоти проводилися на вертольотах Мі-8МТ та Мі-24П. Командир загону льотчик-снайпер полковник Андрій Когут, який діяв у ролі льотчика-інструктора, перевірив техніку пілотування льотного складу.

Екіпажі українського вертолітного загону виконали спеціальні вправи вночі за встановленими схемами. Зокрема, було відпрацьовано елементи польотів на майданчик обмежених розмірів поза аеродромом, виконання польотів за приладами тощо.

Загалом у польотах брало участь 8 льотчиків, які готувалися згідно з курсом бойової підготовки.

– При виконанні чергової зміни польотів вночі увага зосереджувалася на відновленні навичок з техніки пілотування, – розповів начальник групи застосування авіації – заступник командира загону підполковник Сергій Чорний.

Підбиваючи підсумки льотної зміни, полковник Андрій Когут зауважив на необхідності постійної готовності льотного складу до виконання польотів вночі, враховуючи ймовірність надходження таких завдань зі штабу Місії ООН, та поставив завдання на наступну льотну зміну.

Загалом за льотну зміну було здійснено 19 польотів із загальним нальотом більше 5 годин.

У складних метеорологічних умовах сезону дощів екіпажі 17-ї ротації 56-го окремого вертолітного загону вже налітали близько 945 годин, перевезли близько 5000 пасажирів та 95 тонн вантажу.

Під

Львів. Ранок. Міжнародний аеропорт імені Данила Галицького. Сонячно. Температура повітря – плюс сім градусів за Цельсієм. На бетонній смузі для руління – літак Ан-26 гвардійської бригади транспортної авіації з Вінниччини. Відтоді, як на Скнилові перестали дислокуватись військові авіатори, побачити тут армійські "борти" можна нечасто. У цього білого красеня – спеціальна місія.

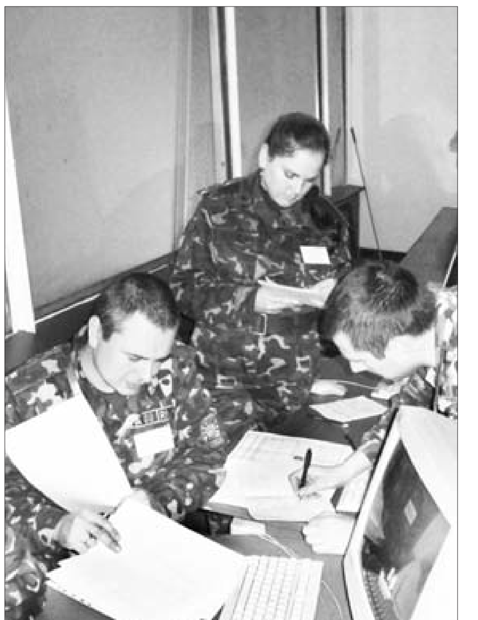
"Курсанти-десантники Академії Сухопутних військ імені Петра Сагайдачного протягом року мають виконати сім стрибків з парашутом, – розповідає начальник факультету аеромобільних військ та розвідки полковник Артур Луньков. – Розпочинається підготовка десантника стрибками з вертольота Мі-8 без зброї, потім – зі зброєю, обов'язково курсант має виконати принаймні один стрибок вночі і, звичайно, – з борту літака. Задля цього завдяки домовленостям начальника Академії Сухопутних військ генерал-лейтенант Павла Ткачука з Вінниці прибув літак Ан-26 з досвідченим екіпажем. З авіаторами Повітряних Сил ЗС України ми співпрацюємо вже не перший рік. Слід зазначити, що спільну справу ми виконуємо злагоджено і ретельно. Діями авіаторів задоволені".

Очолює екіпаж командир бригади полковник Олег Нечипорук. Разом з ним до Львова прибули правий льотчик старший лейтенант Олексій Шуляк, штурмани підполковник Віталій Воробей і капітан Юрій Часник, старший штурман-інспектор Командування Повітряних Сил полковник Валерій Сморжанюк, бортовий технік старший лейтенант Дмитро Соломін, повітряний радист прапорщик Сергій Шандрук, бортовий авіаційний механік прапорщик Сергій Кудина, керівник десантування на майданчику приземлення капітан Роман Капустяний, помічник керівника десантування на майданчику приземлення капітан Руслан Машлюк та метеоспостерігач капітан Олександр Кравець.

"Ми тут не вперше, – розповідає полковник Олег Нечипорук, – подібні завдання вже виконували у 2010 році. Будемо десантувати курсантів на швидкості 300 кілометрів на годину, з висоти 600 метрів. Стрибки з вертольота виконуються за швидкості 160 кілометрів на годину. З Іл-76 – 260-320 кілометрів на годину. Відтак, головна особливість для десантника при стрибках з літака – це висока швидкість. Знаю, що до десантування з літака курсанти ретельно готуються. Не є простим це завдання і для екіпажу – до його виконання допускають досвідчених пілотів. У нас десантування з Ан-26 зараз на стадії відновлення, тож нині ці польоти виконують посадовці управління бригади. Думаю, що незабаром пілотів, допущених до виконання таких завдань, значно побільшає. Складність полягає у тому, що необхідно чітко дотримуватися усіх параметрів польоту – висоти, швидкості і напрямку. Чимало роботи, насамперед, у штурмана. Та ми складних завдань не боїмося.

НАВЧАННЯ

...Виявити, захопити, знищити!

Закінчення. Початок на 2 стор.

Презентуючи учасникам навчань можливості і призначення центру, полковник Тарас Венгер, з-поміж іншого, додав, що крім того на 41-й НТЦ покладені завдання з проведення практичних занять зі слухачами НУОУ оперативно-тактичного і оперативно-стратегічного рівнів, підготовки іноземних фахівців в рамках участі у заходах міжнародного військового співробітництва. Крім того, у НТЦ постійно проводяться змагання на кращого фахівця, бойову обслугу, збори та ракетно-стрілецькі конференції.

– Тут розгорнуті КП повітряного командування, який оснащений комплексом засобів автоматизації "Ореанда", КП зенітних ракетних бригад з автоматизованими системами управління "Байкал", "Сенеж" та неавтоматизованим КП. Є також командний пункт радіотехнічного батальйону, радіотехнічної роти, розвідувальний інформаційний центр ПвК Повітряних Сил. На навчально-тренувальному центрі розгорнуті зенітні ракетні системи і комплекси С-300 П, БУК М1, С-200В, зразки озброєння і військової техніки радіотехнічних військ, засоби радіоелектронної боротьби, технічні засоби радіо– та радіотехнічної розвідки, а також програмно-апаратний комплекс "Віраж" для підготовки штурманів пунктів наведення винищувальної авіації, – констатував полковник Тарас Венгер.

До сьомого поту...

Інше порівняння важко підібрати. Три колективи – бригада тактичної авіації, зенітна ракетна бригада і радіотехнічний полк в єдиній оперативно-тактичній обстановці відпрацьовували на своїх командних пунктах питання управління підрозділами, реагували на вводні, яскраво демонструючи при цьому бойові можливості повітряної компоненти Збройних Сил України.

Підполковник Руслан Бабенко у ролі командира винищувальної бригади тактичної авіації почувався досить впевнено. Ніяк не гірше свого колеги виглядали і командир зенітного ракетного полку підполковник Віталій Палагута та командир радіотехнічної бригади підполковник Андрій Стецюк. Кожен колектив під керівництвом посередників виконував свої специфічні завдання. Якщо авіація і ЗРВ виконували повітряне прикриття угруповання своїх військ, перехоплювали, захоплювали, супроводжували і знищували повітряні цілі – винищувачі, крилаті ракети противника, то підрозділи радіотехнічної бригади нарощували радіолокаційне поле та видавали радіолокаційну інформацію на КП бригад авіації та ЗРВ.

Крім відпрацювання слухачами питань бойової роботи в реальній мішенній обстановці, значна увага з боку керівництва навчань приділялась методиці оцінювання обстановки в районі бойових дій в ході підготовки до бойового застосування та доповідей командиру заступниками, начальниками служб щодо пропозицій з відновлення втрат за усіма видами забезпечення та особового складу.

Про "замполітів"...

Вперше участь у розіграші взяли заступники командира бригади тактичної авіації, зенітної ракетної бригади та радіотехнічного полку з виховної роботи – майор Ірина Огороднік, підполковник Олена Іванова та майор Югіна Вітвіцька відповідно.

– Для мене і моїх подруг це – неоціненний досвід, – ділиться враженнями начальник 60-го Будинку офіцерів, а нині слухач випускного курсу заочної форми навчання підполковник Олена Іванова. – Я впевнена, що і Югіна теж під враженням. В Академічному ансамблі пісні і танцю Збройних Сил України, де вона служить на посаді заступника начальника з виховної роботи, їй, звісно ж, жодного разу не доводилося брати участь у роботі штабу радіотехнічного полку над пропозиціями щодо відновлення втрат з усіх видів забезпечення, в тому числі і морально-психологічного, після вогневих ударів противника по об'єктах та живій силі наших військ. Ірина, та взагалі тепер свердлить дірку на парадному кітелі під "орден", бо як літаючий заступник командира з виховної роботи винищувальної бригади тактичної авіації збила у повітряному бою одразу три ворожі літаки. А на заслуховуванні, за підсумками участі бригади в авіаційному прикритті оперативного угруповання військ, що проводило оборонну операцію, доповідала про морально-психологічний стан льотно-підйомного складу бригади і шляхи його покращення, враховуючи при цьому загибель двох льотчиків та втрату двох літаків. Ось так...

Підводячи попередні підсумки практичної фази бойового застосування КШН, начальник інституту авіації та протиповітряної оборони Національного університету оборони України генерал-майор Павло Щипанський дав добру оцінку роботи усіх трьох колективів. А на завершення, на знак поваги і шани та зі сподіванням на подальшу плідну співпрацю перед строєм офіцерів-слухачів вручив полковнику Тарасу Венгеру книгу військового журналіста Сергія Згурця "Зброя України. Повітряна сила".

Андрій Агеєв.
Фото автора.

крилом – десант

Для нас це, насамперед, можливість удосконалити свої навички. Більше того, ми подали пропозицію в майбутньому ще ускладнити завдання. Ан-26 – відносно невеликий літак, особливо якщо порівнювати його з Іл-76. Наш "Антонов" може взяти на борт лише тридцять десантників без важкої техніки. Тож ми хочемо приступити до десантування у складі двох літаків в бойовому порядку. Таким чином у визначене місце ми доставимо вдвічі більше бійців. І для екіпажів така робота буде значно важчою. Наше керівництво таку пропозицію розглядає, тож, можливо, ближчим часом приступимо до підготовки екіпажів. Головне в цій справі – наявність авіагасу".

З пальним цього року в бригаді проблем не було. Пілотам вдалося підвищити класність, середній наліт порівняно з минулим роком виріс вдвічі і досяг 40 годин. "Але й ця цифра напевно виросте, – зазначає полковник

Олег Нечипорук, – польоти в бригаді тривають".

Протягом трьох днів екіпаж зробив десять "підйомів", як кажуть десантники. Крилата піхота виконала триста стрибків. "З різних типів літаків – Іл-76 та Ан-26 я виконав понад двадцять стрибків, – каже начальник кафедри повітряно-десантних військ Академії Сухопутних військ полковник Василь Бабак, – тож коли починаю готувати курсантів до стрибків з літака, то насамперед звертаю їхню увагу на те, що швидкість його практично в два рази перевищує швидкість вертольота, на борту – більша кількість особового складу, через це зменшуються інтервали покидання повітряного судна. З вертольота – це три секунди, а з літака – 0,6-0,8 секунди. За двадцять секунд тридцять десантників залишає літак. Більша швидкість – більше навантаження на тіло. В момент розкриття основного купола в повітрі знаходиться значна кількість особового складу, можливі сходження, тож треба бути дуже уважним. До десантування з літака ми допускаємо лише тих військовослужбовців, які зробили достатню кількість стрибків з вертольота за різних умов. Також особовий склад в обов'язковому порядку повинен пройти передстрибкове тренування на комплексі повітрянодесантної підготовки, зокрема, відпрацювати порядок посадки до повітряного судна, дії випускаючих та їх помічників".

Курсанти, які очікують команди на аеродромі, жартують: "Після стрибків з вертольота людина стає парашутистом, після стрибків з літака – десантником".

Курсант четвертого курсу Віталій Головачов виконав вже тридцять сім стрибків, тобто норму для лейтенанта-десантника навіть перевиконав. З літака стрибав два рази. Зараз свій особистий залік він знову покращив. "Дехто вважає стрибки звичайною роботою, дехто задоволенням та екстремальною розвагою, – розмірковує Віталій, – для мене це, все-таки, скоріше робота. Перед кожним стрибком я, звичайно, хвилююсь. Подумки прокручую в голові всі моменти. Той, хто поводиться надто самовпевнено, зазвичай найбільше помиляється. Різниця між стрибком з вертольота та літака – колосальна. Надто різні швидкості. Таке відчуття, ніби тебе висмоктує в трубу, дуже важливо енергійно відштовхнутися від борта повітряного судна і миттєво згрупуватися, притиснути ноги до тулуба". "Приземлення з парашутом триває близько півтори хвилини, – додає курсант Павло Крижановський, – роздивлятись краєвиди часу практично нема. Першим ділом необхідно переконатись у тому, що купол повністю відкрився, озирнутись – чи бува не рухається хтось з десантників в мій бік, при потребі – вчасно розійтись, аби не було зіткнення. Наступне завдання – перевести зброю під запасний парашут, аби при приземленні не травмуватися нею. Якщо все зробив швидко – тоді залишиться час і на оглядини пейзажів".

Утім, розслаблятись після приземлення зарано. Традиційно стрибки з парашутом в Академії здійснювалися на єдиному тактичному фоні з відпрацюванням конкретного тактичного завдання. Після приземлення курсанти прямували до пункту збору, а потім за наказом командира взводу "захоплювали" польовий пункт управління, тиловий пункт управління, інші об'єкти. У кожної групи – своє окреме завдання.

В реальній обстановці доволі часто разом з людьми з літака десантується бойова техніка і різні вантажі – озброєння, боєприпаси, медикаменти чи продовольство. Відтак, під час нинішніх стрибків з літака Ан-26 було десантовано парашутну вантажну систему ПГС-500. Полковник Василь Бабак розповів, що ця система (на вигляд – великий контейнер) призначена для десантування в район бойових дій вантажів вагою до 500 кілограмів. Подібне десантування виконувалося вперше за багато років. Після цього елементу підготовки військ складнішим є тільки десантування бойової техніки на багатофункціональних парашутних системах. Парашутна система успішно приземлилася в заданому районі. "Чимала заслуга в цій справі – наших штурманів, – підкреслює командир екіпажу полковник Олег Нечипорук, – саме вони роблять всі розрахунки".

Виконавши успішно в повному обсязі всі покладені завдання (дуже часто польотам і стрибкам заважає примхлива осіння погода – листопаду притаманна хмарність), літак та екіпаж повернулись на Вінниччину. Але наступного року вони знову прибудуть до Львова, десантникам знову будуть потрібні літак і висота.

Владислав Назаркевич.
"Крила України".
Фото автора.

20-летию создания транспортной авиационной эскадрильи "Блакитна Стежа", всем тем, кто связал с ней свою судьбу, посвящается

Ан-30: "Маленький Боинг" Страны Советов

Закінчення. Початок в №43.

Потери

Не обошлось в лётной карьере Ан-30 и без потерь. Большинство из них имели место в военной авиации.

Первой потерянной машиной стал Ан-30, принадлежавший 86-й одраэ. После касания ВПП при полётах ночью произошло обесточивание ССО ВПП, что привело к сходу самолёта за её пределы. Происшествие имело место в 1975-77 гг.

5 января 1978 года в районе аэродрома Семипалатинск (Жанасемей) потерян Ан-30, вероятно, принадлежавший 2-му ГНИП (или 457-му осап). Катастрофа произошла ночью при ЗНП в условиях ниже минимума. КК принял решение уйти на запасной аэродром, однако находившийся на борту начальник полигона настоял на посадке. В процессе повторного ЗНП самолёт попал в сне-жный заряд, снизился под глиссаду и столкнулся с землёй, не долетев до ВПП.

В октябре 1979 года (18-19 числа) ещё один Ан-30 (б/н 84, принадлежности 5-й одраэ) потерян из-за капризов природы: на аэродром Буревестник (о. Итуруп) налетел ураган "Тип", самый мощный за всю историю метеонаблюдений. Самолёт завернуло в металлическую ВПП, которая имелась на данном аэродроме, и переломало.

25 января 1980 года 5-я одраэ лишилась ещё одного самолёта (б/н 88). При перелёте ночью на аэродром базирования произошла остановка обоих двигателей. Как потом оказалось, из-за полной выработки топлива. Экипаж, проявив незаурядное мастерство, произвёл посадку на обесточенной машине на лёд Братского водохранилища. При этом самолёт наскочил на бревно и разломался на несколько частей.

После посадки ситуация осложнялась тем, что температура воздуха была -38ºС, и дул ветер со скоростью 12-15 м/с. Сжигая всё, что можно и нельзя, экипаж смог дотянуть до рассвета, когда их нашли силы ПСС. По весне, когда растаял лёд, самолёт утонул.

Причина происшествия – ошибка экипажа в расчёте топлива на полёт перед вылетом. Кроме того, оказалась выкрученной лампочка аварийного остатка топлива.

О потере Ан-30 в Афганистане 11 марта 1985 года сказано выше.

22 марта 1992 года в 50 км от Нижнеянска (Якутия) потеряна и гражданская машина СССР-30002 (сер. 14-03), принадлежавшая Мячковскому ло.

Выполнялся коммерческий рейс из Анадыря в Баку, когда днём в ПМУ на высоте 5400 м при включенном автопилоте началась прогрессирующая раскачка самолёта по всем трём осям с нарастанием углов скольжения, вертикальной скорости снижения и боковой перегрузки. Самолёт перешёл на снижение с большой вертикальной скоростью, и на высоте около 2000 м на скорости более 670 км/ч и перегрузке 4 ед. началось разрушение конструкции. Ан-30 упал на лёд реки и сгорел.

Это официальная версия, но и неофициальных тоже предостаточно… Например, случайное сбитие самолёта ракетой ЗРК или даже… теракт – взрыв самолёта в воздухе за отказ взять "интересный груз" в Азербайджан. Очевидцы вспоминают, что КВС почему-то уговорил лететь вместо себя своего знакомого пилота, а сам вскоре после катастрофы уехал в США.

23 мая 2012 года в результате аварии на аэродроме Часлав (Чешская республика) потерян Ан-30 б/н 04 (сер. 07-04), выполнявший наблюдательный полёт с российско-чешской делегацией на борту.

В результате грубой посадки произошло разрушение носовой стойки шасси, а также – фюзеляжа за центропланом, что привело к выкатыванию самолёта за пределы ВПП и его пожару. К счастью, всех людей удалось вовремя эвакуировать, хотя трое из них всё же получили серьёзные ожоги. Вероятными причинами происшествия называют ошибку экипажа в технике пилотирования или отказ АТ, что вынудило экипаж совершить посадку на повышенной скорости.

Машина была знаменита тем, что "повторила подвиг" украинского Ан-30, также совершив в 1997 году "вояж" в США для наблюдательного полёта.

Выводы

По воспоминаниям людей, создававшим самолёт, поначалу мало кто ожидал, что машина с индексом Ан-24ФК "станет на крыло" и будет выпускаться серийно: уж очень много было у неё "доброжелателей", да и многие обстоятельства складывались против неё. Но машина, в по-следствии ставшая Ан-30, не только "стала на крыло", но затем гордо расправила его, обхватив им Землю, и вот уже 45 лет как бороздит просторы пятого океана, принося огромную пользу эксплуатирующим её людям. А в 1986 году именно машины данного типа были в числе тех, кто заслонил собою мир от ядерной катастрофы.

И пусть флот Ан-30 к настоящему времени сильно "поредел" , но это не уменьшает пользу, приносимую ним, и качество полётов их экипажей. Так чистого неба и мягких посадок тебе, "Маленький Боинг" уже несуществующей Страны Советов! А Вам, экипажи Ан-30, – всегда прилетать без "штанов" и в хорошем расположении духа!

©Сергей Дроздов.
Специально для "Крила України" .

Радіотехнічні війська:
підсумки за рік та найближчі перспективи

Повітряні Сили є досить потужним і ефективним інструментом захисту повітряного простору України. Тисячі військовослужбовців авіаційних бригад, частин зенітних ракетних військ та підрозділів радіотехнічних військ на бойовому чергуванні і вдень, і вночі, за будь-яких погодних умов, стоять на сторожі мирного неба держави, забезпечують спокійне життя українських громадян. Цей рік для Повітряних Сил виявився дуже напруженим. Насамперед, Україна разом із сусідньою Польщею приймала чемпіонат Європи з футболу. Відтак, брати відповідальність довелось не тільки за безпеку українських громадян, а й уболівальників з інших країн, які приїздили в Україну на фінальні матчі “Євро-2012”. Радіотехнічні війська, разом з іншими родами Повітряних Сил, відігравали чи не найголовнішу роль на “Перспективі-2012”...

Про “Євро” та “Перспективу”, особовий склад та озброєння, досягнення та проблеми, а також про перспективи радіотехнічних військ розповів новопризначений начальник РТВ Повітряних Сил ЗС України полковник Сергій Вишневський.

– Сергію Дмитровичу, цей рік видався багатим на надважливі події як для Збройних Сил, так і для України в цілому. Відповідальність, зокрема на радіотехнічні війська, була покладена дуже велика. Зрозуміло, що хороша виучка – запорука успішного виконання завдань. Розкажіть, будь ласка, про особливості підготовки фахівців радіотехнічних військ цього року.

– У 2012 навчальному році підготовку радіотехнічних військ Повітряних Сил було спрямовано, перш за все, на підтримання визначеного рівня готовності чергових сил з протиповітряної оборони та практичних навичок у виконанні функціональних обов’язків. Значна увага приділялась удосконаленню методичної майстерності та підвищенню рівня теоретичних знань з підготовки і застосування Збройних Сил.

Також проведено комплекс заходів з підвищення рівня технічної готовності озброєння та військової техніки. Виконано низку заходів, що сприяли утриманню озброєння та військової техніки у боєздатному стані та удосконаленню технічного оснащення за пріоритетними напрямками розвитку ОВТ, освоїли нові та модернізовані зразки озброєння. Паралельно наші фахівці брали участь у проведенні комплексу спільних заходів бойової підготовки з військовими частинами та підрозділами інших родів військ, під час яких відпрацьовувались питання взаємодії у різній обстановці.

– Чи принесли очікувані плоди нові підходи до підготовки та що дала участь у вищеназваних заходах радіотехнічним військам?

– Якісне виконання особовим складом бойових завдань залежить від стану організації бойової підготовки, спроможності якісно та на високому професійному рівні виконувати свої функціональні обов’язки.

Головним завданням бойової підготовки РТВ у 2012 навчальному році було недопущення зниження рівня навченості особового складу, злагодженості бойових обслуг, готовності до управління.

Основними критеріями спроможностей чергових сил виконати завдання бойового чергування у цьому році стали результати їх застосування під час виконання завдань протиповітряної оборони районів проведення фінальної частини “Євро-2012” та здійснення моніторингу за повітряною обстановкою в районі міста Київ.

Позитивними здобутками навчального року стало удосконалення практичних навичок бойових обслуг під час застосування озброєння та військової техніки, набуття практичного досвіду особовим складом з маршової підготовки мобільних підрозділів під час здійснення маршу в складі колони. До речі, аналізуючи динаміку здійснення маневрів рухомими підрозділами за 2009-2012 роки, варто зауважити, що їх кількість збільшилась майже у п’ять разів. Якщо у 2009 здійснено 7, у 2010 – 6, то цього року – аж 32 маневри.

Хочу наголосити, що вперше за часів незалежної України навколо визначених об’єктів були розгорнуті досить потужні локальні угруповання радіолокаційної розвідки з різнотипним озброєнням, які тривалий термін виконували завдання бойового чергування в нових позиційних районах.

Керівний склад тактичної ланки управління РТВ, командири окремих радіолокаційних взводів отримали неоціненний досвід в питаннях вибору та обладнання позицій бойового чергування, організації життєдіяльності в польових умовах та порядку виконання завдань за призначенням.

– Що можна сказати про радіолокаційні комплекси та станції, які є на озброєнні?

– На виконання завдань за призначенням, а особливо на несення бойового чергування з протиповітряної оборони значно впливає стан озброєння та військової техніки.

Враховуючи завдання, що були визначені радіотехнічним військам Повітряних Сил Збройних Сил України у 2012 році, організацію експлуатації, ремонту та обслуговування радіоелектронної техніки (РЕТ) було спрямовано на забезпечення максимальної ефективності застосування радіолокаційного озброєння.

Ефективним використанням кошторисних призначень на відновлення справності РЕТ та цілеспрямованою роботою інженерно-технічного складу військових частин та підрозділів утримано стан справності радіоелектронної техніки на рівні 60-65%, що частково перевищило показники минулого року. Значні ресурси були використані на підготовку техніки до забезпечення проведення комплексу навчань “Перспектива-2012” та протиповітряної оборони районів проведення “Євро-2012”.

Із задоволенням можу відзначити, що, незважаючи на деякі проблеми з фінансуванням, продовжується розробка нових радіолокаційних станцій для потреб РТВ.

Прийнято на озброєння Збройних Сил України нову модернізовану РЛС П-18 Малахіт, взято участь у типових випробуваннях на НВК “Іскра” РЛС 35Д6, модернізованої до рівня 35Д6М, яку у подальшому планується залучити до несення бойового чергування радіотехнічного батальйону в місті Рівне, введено до бойового складу три модернізованих РЛС 2 П-18МА, 1 5Н84АМА та залучено їх до забезпечення виконання завдань з протиповітряної оборони.

– Чим займатимуться та що чекає на РТВ наступного року?

– Основними завданнями та напрямками роботи на 2013 навчальний рік для радіотехнічних військ планується підвищення можливостей чергових сил з ППО, зокрема щодо припинення порушень порядку використання повітряного простору маловисотною, малошвидкісною авіацією; здійснення переходу військових частин РТВ на нову систему підготовки, впровадження нових підходів до підготовки військових частин та підрозділів, вивчення під час навчального процесу нових форм і способів ведення збройної боротьби, злагодженості бойових обслуг, не допущення травмування та загибелі особового складу.

Говорячи про озброєння та військову техніку, ми плануємо освоїти нові та модернізовані зразки РЕТ, удосконалити технічне оснащення за пріоритетними напрямками розвитку озброєння і військової техніки та своєчасно відновлювати справність та продовжувати ресурсні показники озброєння та військової техніки, створити автоматизоване угруповання в районі міста Києва в рамках дослідницького району, провести випробування КЗА “Ореанда-РТВ”.

– Кого зі своїх підлеглих та яку військову частину Ви хотіли б відмітити в кращий бік?

– За підсумками року кращою військовою частиною РТВ Повітряних Сил стала частина А1451 Повітряного командування “Центр”, командиром якої є полковник Руслан Грінчак. Кращими за фахом військовослужбовцями радіотехнічних військ стали: командир радіотехнічного батальйону (м. Сміла) А1880 ПвК “Центр” підполковник Євген Маловічко, командир окремої радіолокаційної роти (м. Євпаторія) А1656 ТГр “Крим” ПвК “Південь” майор Олександр Юрга, начальник РЛС 44Ж6 радіолокаційного вузла радіотехнічного батальйону (м. Керч) А1656 ТГр “Крим” ПвК “Південь” капітан Андрій Дмитрієв. Кращою бойовою обслугою стала обслуга окремого радіолокаційного взводу радіотехнічного батальйону (м. Васильків) А1880 ртбр ПвК “Центр”, командиром орлів є старший лейтенант Антон Платонов.

А взагалі, говорячи про своїх підлеглих, хочу сказати, що особовий склад радіотехнічних військ – вірний славним бойовим традиціям, з честю виконує свій обов’язок перед народом, демонструє вірність Військовій присязі, високий бойовий вишкіл, професіоналізм та наполегливість у вирішенні поставлених завдань.

Висловлюю слова щирої вдячності всім військовослужбовцям, ветеранам і працівникам РТВ за сумлінну самовіддану службу Вітчизні та зразкову ратну працю.

Спілкувався Олександр Олехнович. “Крила України”. Фото Миколи Поплавського, Юрія Ігната.

В основі майстерності – традиції

Від професіоналізму та вміння воїнів-локаторників, якими сьогодні командує полковник Руслан Грінчак, виконувати поставлені перед бригадою завдання залежить забезпечення миру і спокою над третиною країни, де мешкає майже половина населення держави. Адже військова частина забезпечує охорону держкордону на території 7 областей на півночі та сході України. Під надійним щитом військових локаторів знаходиться Харківська, Сумська, Полтавська, Дніпропетровська, Запорізька, Донецька та Луганська області.

Не тільки цього року, а й в інші героїчні та більш прозаїчні періоди своєї біографії бригада по праву вважалася та залишається однією з найкращих в нашому війську.

Перша сторінка історії частини розпочалася у вересні 1940 року в Ногинських таборах (м. Ногинськ, Московська обл.) під командуванням капітана Олександра Зінченка. Основою для формування послужили кадри 1-го та 2-го полків Повітряного спостереження, оповіщення і зв’язку, 1-го корпусу протиповітряної оборони. Формування частини було закінчено в короткий термін вже 30 вересня 1940 року. Невеликій частині було присвоєно найменування 44-й окремий батальйон повітряного спостереження, оповіщення та зв’язку.

По завершенню комплектування офіцерськими кадрами та призначення осіб на основні рядові посади, у жовтні передвоєнного року підрозділ було направлено до місця постійної дислокації в Двінськ (Латвія). Згодом батальйон розгорнув пости згідно зі схемою дислокації.

З архівних даних відомо, що перед віроломним нападом фашистської Німеччини на СРСР в списках особового складу батальйону нараховувалось: офіцерів – 39 чоловік, сержантів і рядових – 420 осіб. Погодьтеся, не в кожній військовій базі зараз стільки особового складу.

За декілька годин до початку війни, 21 червня о 20.00 штабом батальйону була отримана телеграма про загальну мобілізацію. Так для вартових неба й розпочалася Велика Вітчизняна.

У зв’язку з відходом військ Північно-Західного фронту, батальйон передислокувався з Прибалтики далі на Схід країни. Спочатку до міста Режеця, а згодом в Стара Руса. 10 жовтня 1941 р. батальйон прибув до нового місця дислокації в місті Еліста, де увійшов до складу Сталінградського дивізіонного району протиповітряної оборони.

Наприкінці 1943 року батальйон був вже у складі Харківського дивізіонного району ППО 1-го Українського фронту.

Відповідно до постанови Президії Верховної Ради СРСР від 8 березня 1944 року за мужність та героїзм, проявлені в боях за місто Харків, особовому складу батальйону було вручено Бойовий Червоний Прапор. Потім підрозділ направився далі на Захід громити фашистські угруповання. Велику

Рівняння на кращих!

Поточний рік для колективу радіотехнічної бригади Повітряного командування “Центр” Повітряних Сил ЗС України, штаб якої розташований у Харкові, був досить насиченим на різні події. Окрім виконання поточних завдань з охорони повітряного суверенітету, воїни-локаторники успішно забезпечили проведення міжнародних футбольних зустрічей в рамках “Євро-2012” на Донеччині та Слобожанщині, здійснили супровід перельотів військових літаків в ході навчань “Перспектива-2012”.

Напередодні проведення кожного з цих заходів у частині тривала напружена бойова робота: військовослужбовці готували техніку, підвищували свою майстерність, вчили молодих воїнів тощо. Старання військовослужбовців та цивільних працівників постійно заохочувалися рішеннями старших начальників, а у підсумку роботи за рік – вивели військове з’єднання на перше місце серед частин радіотехнічних військ Повітряних Сил Збройних Сил України.

перемогу особовий склад батальйону зустрів у німецькому місті Бреслау.

За весь час Великої Вітчизняної війни батальйон зазнав чималих втрат особового складу, а саме: 11 офіцерів, 51 сержант та 221 солдат. Більше 900 військовослужбовців батальйону було нагороджено орденами та медалями.

У грудні 1945 року батальйон під командуванням майора Віктора Бейліхеса знову повернувся на Харківську землю. На часи Холодної війни припадає пік розвитку частини, її переозброєння, збільшення особового складу та участь у масштабних навчаннях країн Варшавського договору. Чимало військовослужбовців частини у мирний час були нагороджені престижними державними нагородами.

Мінялося озброєння в частині, змінювалася тактика дій вартових неба, зростав штат особового складу, ставилися нові, більш відповідальні завдання перед воїнами-локаторниками. У 1957-му окремий підрозділ став 79-им радіотехнічним полком ППО країни, а в травні 1988 року його реформовано в радіотехнічну бригаду.

Із переходом на нові зразки техніки в 1970-80-ті підрозділи з’єднання дислокуються далеко за межами Харківщини. Спочатку додалася Донецька область, потім Полтавська, Дніпропетровська… Так кількість регіонів на кінець 80-х досягла щасливої цифри “7”.

Та перейдемо до новітнього періоду історії частини.

Є чим пишатися

Одним з пріоритетних завдань у 2012 році, з яким воїни-локаторники успішно впоралися, стала копітка робота щодо підготовки та забезпечення футбольних змагань “Євро-2012” у Харкові і Донецьку. То був черговий іспит на спроможність для всього особового складу. І він його успішно склав.

Слід знати, що для проведення всього комплексу антитерористичних заходів на сході нашої держави залучалися п’ятнадцять окремих підрозділів бригади радіотехнічних військ. Приблизно 500 чоловік в дні проведення міжнародного заходу цілодобово охороняли небо, слідкували за радарами чи виконували інші бойові завдання.

– У першій половині 2012 року ми успішно провели близько 30 тактичних навчань чи тренувань із залученням всіх засобів протиповітряної оборони. Ще до початку літа була підготована необхідна техніка для несення бойового чергування, а військовослужбовці пройшли відповідну спеціальну підготовку. Адже ми добре усвідомлювали, що від наших зусиль залежить не лише боєготовність бригади, а й авторитет нашої держави в цілому, – зауважив полковник Руслан Грінчак.

До речі, одразу ж по завершенню футбольних зустрічей в рамках “Євро-2012”, заступник голови Харківської обласної державної адміністрації і відповідальний за організацію заходу в регіоні Василь Хома позитивно оцінив роботу вартових неба.

Говорячи про військову складову у забезпеченні “Євро-2012” на Харківщині, посадовець зауважив, що всі військовослужбовці Збройних Сил, які залучалися до забезпечення матчів “Євро-2012” у Харкові, на високому рівні виконали свої завдання. Цьому посприяли численні військові навчання та добра спеціальна підготовка, проведені задовго до цього важливого міжнародного заходу.

Вже за кілька тижнів після завершення футбольних баталій локатори частини розпочали супровід перельотів військових літаків в ході навчань “Перспектива-2012”. І це завдання також було виконано на “відмінно”.

Герої нашого часу

Відзначився цей рік для командування частини та всього особового складу ще однією подією – успішним відбиттям збройного нападу на вартове приміщення цієї весни. На жаль, за спокій в державі довелося заплатити найціннішим, що є у світі, – людським життям.

Нагадаю, що 22 березня близько четвертої ранку двоє злочинців, озброєних ножами і обрізом мисливської рушниці, здійснили напад на варту. Першим на шляху зловмисників опинився 20-річний солдат строкової служби Володимир Березюк. Хлопець, якому залишалося всього десять днів до звільнення, загинув від чисельних ударів ножем. Гідний опір нападникам вчинили ті, хто прибули йому на допомогу: начальник варти старший лейтенант Олег Гурин і вартовий ІІІ-ї зміни солдат Ігор Шило. Останні не дозволили бандитам заволодіти зброєю і, незважаючи на отримані поранення, застрелили одного із злочинців, а другого знешкодили.

Із загиблим героєм Володимиром Березюком, без перебільшення, прощався увесь Харків. В останню путь 20-річного солдата проводжали під звуки військового оркестру та трикратний салют. Офіцери ледве стримували сльози, а молоді солдати плакали, не приховуючи своїх почуттів. Не стримували сліз і друзі та знайомі Володимира.

Всіх військовослужбовців, які проявили професіоналізм та звитягу під час відбиття нападу на варту, було заохочено. Згідно із Указом Президента України – Верховного Головнокомандувача ЗС України Віктора Януковича № 220/2012 від 30 березня 2012 року за мужність і самовіддані дії, проявлені під час виконання військового обов’язку, військовослужбовців 164-ї радіотехнічної бригади ПвК “Центр” Повітряних Сил Збройних Сил України солдата Володимира Березюка (посмертно), старшого лейтенанта Олега Гуріна та солдата Ігоря Шила заохочено орденами “За мужність” ІІІ-го ступеня.

Аби ту подію завжди пам’ятали, на території частини за власні кошти воїнів-локаторників встановлено меморіальну дошку пам’яті солдата строкової служби Володимира Березюка. На добровільні пожертвування військовослужбовців та ветеранів частини радіотехнічних військ створена гранітна плита із зображенням обличчя захисника Вітчизни, датами життя та стислим описанням подвигу. Місцем для меморіальної дошки загальним рішенням було обрано відкриту для всіх гостей частини зовнішню стіну вартового приміщення.

– Він до кінця залишався справжнім чоловіком і захисником Вітчизни з великої літери. На його подвигу виховуватимуться нинішнє та всі наступні покоління воїнів наших Збройних Сил. Кожен військовослужбовець, який прибуватиме служити в бригаду, знайомитиметься з частиною біля цього пам’ятного місця, – пообіцяв командир частини полковник Руслан Грінчак.

Під час церемонії відкриття пам’ятника мати Володимира Березюка – Лариса Юріївна подякувала військовим за щирість почуттів та пам’ять про сина.

– Я щаслива, що виростила добру і порядну людину, патріота та громадянина. Він до кінця виконав свій обов’язок перед суспільством, як його вчила я та командири. Ні на кого зла не тримаю. Напевно, Вова ціною власного життя врятував чимало інших людей. Винні ж в цій події, не можу їх назвати інакше, як нелюди, – хай відповідатимуть перед Богом і совістю, – зазначила солдатська мати.

Але випадок у варті був не єдиним геройським вчинком, здійсненим військовослужбовцями радіотехнічної бригади цього року. Так, наприкінці зими солдат військової служби за контрактом Роман Бондаренко, що проходить службу в окремому радіотехнічному батальйоні поблизу Маріуполя Донецької області, врятував рибалку з крижаного полону Азовського моря.

Через природну скромність контрактника, офіцерам підрозділу про героїзм підлеглого стало відомо лише за два тижні з листа-подяки від родича врятованого чоловіка, направленого керівництву Оборонного відомства. Його чоловічий вчинок був заохочений відзнакою командувача Повітряних Сил.

Зв’язок військових поколінь

Запоруку відмінних результатів бойової підготовки командування бригади бачить у постійних зв’язках з ветеранами частини, які завжди беруть активну участь у військово-патріотичному вихованні військовослужбовців. Це, перш за все, ветеран Великої Вітчизняної війни Михайло Люгкевич, голова Ради ветеранів військової частини Анатолій Кудрін, а також колишні командири військової частини полковник Сергій Ковалевський, офіцери запасу: Віталій Щоголєв, Борис Бакуменко, Віталій Шабалдін та інші. Жодне державне чи професійне свято не проходить без участі цих старійшин частини.

Від професіоналізму та спеціальних вмінь кожного з офіцерів, прапорщиків, сержантів та солдатів сьогодні залежить загальна якість виконання поставлених перед бригадою завдань. Тому постійне відчуття ліктя товариша та прагнення бути кращими можна назвати девізом бригади.

– На всіх етапах героїчної історії радіотехнічної бригади воїни-локаторники нарощують досягнення та продовжують славні починання. У складі декількох радіотехнічних батальйонів та ще десятка окремих радіолокаційних рот частина несе постійне бойове чергування з охорони всього повітряного простору в зоні своєї відповідальності, – зауважив заступник з’єднання з виховної роботи підполковник Валерій Гладкий.

Отже, нинішнє покоління військовослужбовців по праву вийшло на п’єдестал як краща військова частина радіотехнічних військ Повітряних Силах Збройних Сил України. І, як їхні попередники, тримають високу планку на благо обороноздатності держави.

Дмитро Горбунов.
Фото автора.

ТЕХНОЛОГІЇ

Палубою без дротів

Компанія Northrop Grumman разом із ВМС США випробувала бездротову палубну систему керування безпілотником X-47B. Як повідомляється в прес-релізі компанії, випробування пройшли на суші й визнані успішними.

Переносна система одержала назву CDU (Control Display Unit) і повністю контролює акселератор і рульовий механізм БПЛА під час руху корабельною палубою за допомогою комп'ютерної миші. CDU планується використовувати як після посадки БПЛА, так і під час підготовки його до зльоту. До цього X-47B доводилося викочувати з ангара до катапульти за допомогою тягача.

Безпілотник X-47B створений за технологією малопомітності й оснащений реактивним двигуном. Перший політ апарат здійснив у лютому 2011 року. Випробування щодо зльоту й посадці X-47B на палубу авіаносця планують провести вже наступного року. Прийняття на озброєння передбачається в 2018 році.

НОВИНКИ ОЗБРОЄННЯ

Російським зенітникам – нові мішені

Російські розрахунки протиповітряної оборони в 2013 році одержать нові ракети-мішені, на яких випробуватимуться перспективні зенітні ракетні комплекси. Подробиці щодо нової ракети-мішені не уточнюються. За непідтвердженими даними, вона матиме нову апаратуру, здатну передавати на Землю стійку інформацію навіть за умов сильного обертання. Ця інформація потрібна для одержання даних про промахи під час неконтактного підриву. Раніше повідомлялося, що нову ракету також обладнають комплексом супутникової навігації.

Також нова апаратура дозволить відслідковувати траєкторію польоту ракети-мішені й сполучати її з контрольною радіолінією. Супутниковим каналом може бути відправлена команда на самознищення мішені. Та найцікавіше те, що для контролю ракети необхідний лише ноутбук і супутникова система.

У цей час російські зенітники використовують для тренувань кілька типів мішеней. Як правило, для випробування зенітних ракетних комплексів і підготовки розрахунків ППО залучаються переустатковані із зенітних керованих ракет ракети-мішені.

УСЕ ДЛЯ ОБОРОНИ

Ізраїльська компанія Rafael Advanced Defense Systems перейшла на цілодобовий режим роботи заради збільшення поставок Цахалу протиракет для комплексу "Залізний купол". Як повідомляє Defense News, у компанії також планують достроково доробити модернізовану версію "Залізного купола" для захисту території Ізраїлю від обстрілів з боку Сектору Газа.

У цілодобовому режимі

Одну із батарей системи вже модернізовано до рівня Block 2. Її вже розгорнуто неподалік Тель-Авіва. Від попередньої версії Block 2 відрізняється більшою зоною покриття й ефективністю під час перехоплення цілей. Очевидно, пришвидшення робіт викликане реальною можливістю почати її апробацію реальними бойовими умовами.

У цей час Rafael також готується оновити чотири діючі батареї комплексу ПРО. Уведення на підприємстві третьої (нічної) зміни стало можливим завдяки США, які передали Ізраїлю 205 мільйонів доларів. У той же день ЦАХАЛ почав масштабну воєнну операцію проти палестинських бойовиків, що обстріляли ізраїльські території. З початку загострення конфлікту чотири батареї "Залізного купола" перехопили понад 100 палестинських ракет та снарядів.

Комплекс "Залізний купол" є одним із трьох елементів багаторівневої системи протиракетної й противоповітряної оборони Ізраїлю. Доповнюють систему комплекси "Праща Давида" і "Стріла". Крім того, на озброєнні Ізраїлю стоять американські комплекси Patriot.

ПЕРСПЕКТИВА

Таїланд почав модернізацію F-16

ВПС Таїланду передали перший винищувач F-16 Fighting Falcon на модернізацію в рамках програми MLU (Mid-Life Upgrade). Про це повідомляється на сайті компанії Thai Aviation Industries.

Модернізація всіх 18 літаків F-16 повинна завершитися протягом чотирьох років. Як повідомлялося раніше, літаки оновлять у три етапи. Кожен з американських винищувачів F-16A/B виробництва Lockheed Martin одержить імпульсно-доплерівські радари APG-68(v)9, систему радіоелектронної боротьби ALQ-213, обладнання для самозахисту літаків ALE-47 й іншу бортову електроніку.

За рахунок модернізації Таїланд сподівається продовжити термін служби винищувачів F-16 на 20 років і списати застарілі літаки Northrop Grumman F-5E Tiger. Рішення про модернізацію F-16 Таїланд прийняв в 2010 році. Відновлення 18 літаків оцінили в 700 мільйонів доларів.

НА ОЗБРОЄННЯ

Росія озброїться реактивними системами великої дальності

Збройні сили Росії в перспективі одержать нові реактивні системи залпового вогню з дальністю стрільби понад 200 кілометрів. Про це, як повідомляє РІА "Новости", заявив офіційний представник Міністерства оборони Росії по сухопутних військах підполковник Микола Донюшкін. За його словами, наявний науково-технічний заділ дозволяє розробити систему великої дальності.

Про інші подробиці щодо перспективної РСЗВ він не розповів. Прийняті в цей час на озброєння системи "Град", "Ураган" і "Смерч" калібрів здатні вражати об'єкти супротивника на дальності 20, 35 і 90 кілометрів відповідно. Зараз державні випробування також проходять РСЗВ "Торнадо-Г", "Ураган-1М" і "Торнадо-З" з максимальною дальністю до 120 кілометрів.

Наприкінці вересня 2012 року повідомлялося, що Міністерство оборони Росії придбало 36 РСЗВ "Торнадо-Г". Сума угоди склала 1,16 мільярда рублів. При цьому уточнювалося, що закупівля більшої кількості систем поки не планується. Слід зазначити, що контракт був підписаний під час державних випробувань системи.

До 2020 року, як очікується, у війська надійдуть три варіанти РСЗВ, які окрім нових ракет зі збільшеною дальністю, здатні використовувати для стрільби боєприпаси від систем "Град", "Ураган" і "Смерч".

НА РИНКУ ЗБРОЇ

Військовий експорт Німеччини впав на мільярд доларів

Експорт німецького озброєння й техніки в 2011 році скоротився до 1,28 мільярда євро, що на 834 мільйона євро (1,1 мільярда доларів) менше ніж в 2010 році. Про це повідомляє Defense News з посиланням на доповідь німецького уряду.

За даними видання, одночасно в Німеччині на 14 відсотків (до 5,41 мільярда євро) виріс обсяг виданих експортних ліцензій. Більша частина з них (1,49 мільярда євро) припала на колісну й гусеничну броньовану техніку. Приблизно в мільярд євро покупцям обійшлися німецькі боєприпаси. Ще майже 400 мільйонів євро в 2011 році партнери ФРН витратили на літальні апарати.

Близько 58 відсотків озброєння й техніки, за підсумками минулого року, продано до країн ЄС, НАТО й дружніх Альянсу країн. Найбільшими покупцями німецької продукції стали Нідерланди, США, ОАЕ, Великобританія, Італія, Алжир, Південна Корея й Франція.

За даними ООН, на які посилається Defense News, в 2011 році Німеччина також продала 114 танків Leopard 1 – Бразилії, 59 Leopard 2 – Сінгапуру, 16 Leopard 2 – Канаді, 18 "Леопардів" – Туреччині, три патрульні катери PV 80 – Брунею, 16 багатоцільових вертольотів EC 635 – Іраку і ще вісім ракет LFK RBS 15 – Польщі.

Минулого місяця 2012 року стало відомо про покупку Індонезією 100 німецьких танків Leopard 2A4 і 50 бойових машин піхоти Marder за 280 мільйонів доларів. Ще 200 "Леопардів" у ФРН планує купити Катар.

РЕЙТИНГИ

Росія стала лідером поставок до Азії

Росія посіла перше місце щодо поставок військово-морської й броньованої техніки до країн Азіатсько-Тихоокеанського регіону в 2005-2012 роках. Про це йдеться в дослідженні Центру аналізу світової торгівлі зброєю (ЦАМТО), відповідно до якого загальний обсяг експорту російської військової продукції за останні вісім років досяг 32,7 мільярда доларів. Таким чином, Росія посіла друге місце після США, чий експорт склав 53,6 мільярда доларів. Третю сходинку посіла Франція з рівнем в 9,9 мільярда доларів.

Найбільшими статтями російського військового експорту до країн АТР стала авіаційна техніка (11,6 мільярда доларів), військово-морська техніка (6,2 мільярда доларів), вертолітна техніка (3,7 мільярда доларів) і бронетехніка (2,6 мільярда доларів).

Загальний обсяг військового експорту до країн АТР за вісім років сягнув 134,8 мільярда доларів. Найжвавішим став 2011 рік, коли країни АТР купили іноземної військової техніки на 25,5 мільярда доларів. Найбільшою статтею експорту стали літаки й БПЛА – 56,8 мільярда доларів (42,17 відсотка від загального обсягу). Далі ідуть "інші озброєння", "військово-морська техніка", "вертолітна техніка" та "бронетехніка".

До країн Азіатсько-Тихоокеанського регіону входять 29 країн, включаючи Китай, КНДР, Японію, Австралію, Індію, Індонезію, Таїланд і Пакистан.

Як повідомлялося раніше, Росія за три останні роки оформила експортних військових кредитів на сім мільярдів доларів. Серед азіатських країн російські озброєння в кредит купували Шрі-Ланка, В'єтнам та Індонезія. Остання, зокрема, взяла кредит в один мільярд доларів. На ці засоби Джакарта замовила 18 багатоцільових вертольотів Мі-17-В5, п'ять ударних вертольотів Мі-35П та 20 бойових машин піхоти БМП-3Ф.

АВІАПОДІЯ

Винищувач F-22 розбився в США

15 листопада американський винищувач F-22 Raptor упав на шосе у США. Як повідомляє Associated Press, аварія сталася в штаті Флорида неподалік авіабази ВПС США "Тіндалл". Пілот літака встиг катапультуватися. Інформації про потерпілих не надходило. Причина катастрофи невідома.

У травні 2012 року на польоти винищувачів F-22 Raptor були накладені тверді обмеження. Зокрема, пілотам запропонували перебувати не далі ніж за півгодини польоту від авіабази. Такі заходи були вжиті у зв'язку з технічною несправністю цієї моделі літаків, яка була пов'язана із системою постачання повітря для пілота під час польоту на великих висотах.

КОНКУРЕНЦІЯ

Глава SpaceX пророкує швидку смерть європейської ракети Ariane-5

Глава американської приватної космічної компанії Space Exploration Technologies Елон Маск передрікає європейській галузі комерційних пусків супутників похмуре майбутнє. За його словами, Європі слід замінити використовувану зараз ракету Ariane 5, якщо старий світ збирається конкурувати зі SpaceX на ринку запусків супутників, пише Cyber Security.

Маск говорить, що вартість виробництва і запуску Ariane 5 вже зараз знаходиться на межі конкуренції. "У Ariane 5 немає шансів. Я кажу це не з тим, щоб підкреслити перевагу власних ракет Falcon 9 і Falcon 9 Heavy, а з тим, щоб показати, що Європі було б непогано задуматися про Ariane 6", – сказав він в інтерв'ю телеканалу Бі-Бі-Сі.

НА ОРБІТІ...

Європейський супутник GOCE знову "пірнає" в атмосферу

Європейський супутник GOCE, призначений для вимірювань гравітації Землі, знову знижує висоту орбіти, щоб збільшити точність гравітаційної карти, яку він складає, повідомляє Європейське космічне агентство (ЄКА).

Супутник GOCE (Gravity field and steady-state Ocean Circulation Explorer) був запущений в березні 2009 року. Він призначений для дослідження гравітаційного поля Землі та постійних океанських течій. Встановлені на ньому прилади в березні 2011 року вперше дозволили отримати надточну гравітаційну карту планети, а також провести картування межі літосфери і мантії з високою роздільною здатністю.

Ці дослідження вимагають, щоб супутник знаходився максимально близько до поверхні, тому спочатку GOCE був виведений на незвично низьку орбіту – висотою лише 255 кілометрів, приблизно на 500 кілометрів нижче висоти, звичайної для супутників дистанційного зондування Землі.

На відміну від інших космічних апаратів GOCE обладнаний іонними двигунами, робота яких дозволяє компенсувати атмосферні гальмування, і утримати супутник від некерованого падіння.

Хоча термін завершення місії вже пройшов, але на борту апарата ще залишилося досить багато палива. Це дозволило ЄКА продовжити його "життя" і навіть спробувати збільшити точність даних, що збирає супутник.

Ще в серпні вчені почали знижувати орбіту GOCE. Потім зниження було зупинено, вчені проаналізували отриману надбавку точності. В даний час GOCE знову "пірнає". Як очікують фахівці ЄКА, до лютого орбіта апарата буде знижена до висоти в 235 кілометрів, передає РІА "Новости".

НОВИНИ З МКС

Тридцять третя експедиція на МКС завершена

Спусковий апарат пілотованого корабля "Союз ТМА-05М" благополучно приземлився в Казахстані в районі, близькому до розрахункового, повідомив коментатор підмосковного Центру управління польотами (ЦУП) ЦНДІМАШ, де ведеться пряма трансляція спуску "Союзу" і його капсули на Землю.

З Міжнародної космічної станції (МКС) на Землю повернулися космонавт Роскосмосу Юрій Маленченко, а також астронавт НАСА Саніта Вільямс і астронавт Японського космічного агентства JAXA Акіхіко Хошіде.

Екіпаж переніс посадку нормально, повідомив коментатор ЦУПу з посиланням на офіцера пошуково-рятувальної служби.

Для забезпечення операції були задіяні спеціальні підрозділи Росавіації. Посадку спускаемого апарата корабля "Союз ТМА-05М", що спускався, забезпечували три літаки, 12 вертольотів і шість пошуково-евакуаційних машин.

За час роботи на орбіті екіпаж, який повернувся на Землю, виконав один вихід у відкритий космос за російською програмою (Маленченко разом з космонавтом Роскосмосу Геннадієм Падалкою, який вже повернувся з МКС на Землю у вересні), два виходи у відкритий космос за американською програмою (Уілльямс разом з Хошіде), були проведені роботи з вантажними кораблями "Прогрес", роботи з розстикування європейського вантажного корабля ATV-3 "Едоардо Амальді", роботи з прийому та розстикування американського приватного вантажного корабля Dragon, а також роботи з прийому пілотованого корабля "Союз ТМА-06М". Крім того, під час експедиції на МКС,

учасниками якої були Маленченко, Уілльямс і Хошіде, на станції було проведено понад 40 наукових експериментів.

Новим командиром МКС замість Саніти Вільямс став астронавт НАСА Кевін Форд. Разом з ним політ на станції продовжать космонавти Роскосмосу Олег Новіцький та Євген Тарелкін.

Нова експедиція відправиться на МКС 19 грудня на кораблі "Союз ТМА-07М" з космодрому Байконур. В основний екіпаж нової експедиції входять космонавт Роскосмосу Роман Романенко, астронавт НАСА Томас Машберн і астронавт Канадського космічного агентства (ККА) Кріс Хадфілда, передає РІА "Новости".

ПІДГОТОВКА СТАРТУ

Запуск південнокорейської ракети KSLV-1 може відбутися 29 листопада

Південна Корея розглядає 29 листопада як найбільш ймовірну дату запуску ракети KSLV-1, яку зняли місяць тому зі стартового майданчика через витік в першому ступені, повідомляють місцеві ЗМІ.

"Враховуючи час, необхідний для експертизи нової деталі і підготовки для запуску (ракети), 29 листопада є теоретично найбільш придатною датою для третього запуску ракети Naro", – наводить агентство Ренхап текст заяви південнокорейського міністерства освіти, науки і технологій.

Проте рішення буде прийнято лише після засідання комітету з підготовки до запуску південнокорейської ракети. Спочатку експерти вважали, що після доставки деталі замість несправної з Росії в Південну Корею і проведення необхідних підготовчих робіт, запуск вдасться здійснити 26-27 листопада, передає РІА "Новости".

АВІАСАЛОН

Космічна перспектива Китаю

На 9-му Китайському міжнародному авіасалоні, що проходить в місті Чжухай, Перший науково-дослідний інститут Китайського об'єднання космічних технологій продемонстрував макети шести ракет. Зокрема, найбільшу увагу привертає макет ракети-носія нового покоління "Чанчжен-5" /"Великий похід-5"/, перший політ якої запланований на 2014 рік, передає агентство Синьхуа.

Ракета-носій з великою силою тяги "Чанчжен-5" зможе вивести об'єкти масою до 25 тонн на низьку навколоземну орбіту і об'єкти масою до 14 тонн на геостаціонарну перехідну орбіту. Вона буде використана для виведення супутників на різні орбіти, запуску космічної станції і місячного зонда.

На цьому авіасалоні також представлена модель китайського супутника зондування Місяця "Чан'е-3", який за планом здійснить першу м'яку посадку на Місяць в 2013 році, передає агентство Синьхуа .

Супутник зондування Місяця "Чан'е-3" складається з двох частин – апарата примісячення і місяцехода, які мають чотири ноги і шість коліс. За повідомленням розробників, на супутнику встановлена апаратура з чутливими елементами, що дозволяє автоматично обходити перешкоди на місячній поверхні і здійснити м'яку посадку з попередніми зависанням над місцем примісячення.

На місяцеході, розміщеному над апаратом примісячення, вгорі є два фотоапарати і одна направлена антена, внизу – механічні руки, здатні зондувати елементи поверхні Місяця. Коли апарат примісячення зробить м'яку посадку, місяцехід автоматично спуститься по сходах на поверхню Місяця і почне працювати самостійно.

"Нашу програму зондування Місяця можна узагальнено сформулювати як три кроки: "обертання навколо Місяця", "примісячення" і "повернення на Землю", – повідомив заступник начальника департаменту космонавтики Китайського об'єднання космічних технологій Лі Дун. За його словами, супутники зондування "Чан'е-1" і "Чан'е-2" здійснили обліт навколо Місяця і фотографування його в повному масштабі, а встановлений на супутнику "Чан'е-3" місяцехід буде ходити і "існувати" на поверхні Місяця, передаючи на Землю дані про геологічну стані і рельєфі місячної поверхні.

Після примісячення супутника "Чан'е-3" китайські вчені перейдуть до виконання більш складного третього кроку – здійсненню зондування її поверхні і поверненню космічного апарату на Землю з зібраними зразками, далі повідомив Лі Дун.

УГОДИ

Росія і Британія побудують супутників на $ 100 млн

Компанія "Даурія Аероспейс" оголосила про підписання угоди про стратегічне партнерство з англійською компанією SSTL (Surrey Satellite Technologies) – лідируючим розробником нового покоління низькобюджетних космічних апаратів. Передбачається, що обсяги співпраці двох компаній тільки в найближчі кілька років складуть близько 100 млн дол. Про це повідомили РБК в компанії "Даурія Аероспейс".

ОСОБИСТОСТІ

Померла Сесілія Біббі

Сесілія Біббі, яка в 1962 році розробила і вручну нанесла на обшивку корабля Friendship-7 емблему першої американської орбітальної місії, померла 14 листопада у віці 84 років, повідомляє collectSPACE.

Біббі була єдиною жінкою, яку допустили в "чисту кімнату", де готувався до старту корабель Джона Гленна.

Надалі вона розробила і також вручну намалювала на обшивці кораблів емблеми місії Скотта Карпентера Aurora-7 і Уолтера Ширра Sigma-7.

СПІВПРАЦЯ

Білорусь готова співпрацювати з Бангладеш в космічній сфері

Білорусь готова співпрацювати з Бангладеш в галузі ядерної енергетики та космічній сфері. Про це заявив прем'єр-міністр країни Михайло Мясникович, виступаючи в Університеті Дакки.

Білорусь пропонує Бангладеш співпрацю з багатьох напрямків науково-технічної діяльності. Один з них – космічна сфера, пише сайт Mod.mil.by.

Маленький да удаленький Ми-2

К концу 50-х годов широко применявшийся в Вооруженных силах и народном хозяйстве СССР лёгкий вертолёт Ми-1 с поршневым двигателем АИ-26В уже не отвечал требованиям времени. В процессе разработки проектов модернизации Ми-1 у конструкторов ОКБ-329, во главе которого стоял Михаил Леонтьевич Миль, появилась идея применения на лёгком вертолёте силовой установки из двух газотурбинных двигателей. Это обеспечивало значительно большую надёжность и безопасность полёта. Проект нового двухмоторного многоцелевого вертолёта получил обозначение В-2.

В процессе разработки В-2 конструкторы старались максимально использовать узлы, агрегаты и детали Ми-1 (в частности, узлы главного редуктора, трансмиссию, несущий винт и другие части). Но в целом получалась совершенно новая машина, и утверждения некоторых западных авторов, что "Ми-2 – это двухмоторный вариант Ми-1", способны вызвать в лучшем случае снисходительную улыбку.

В январе 1961 г. Государственная комиссия подписала Акт по макету В-2. В августе того же года на заводе 329 в Панках под Москвой (опытном производстве ОКБ М. Л. Миля) завершилась постройка первого опытного экземпляра (заводской №0101, т.е. первая серия, первый экземпляр в серии). Заводские испытания начались буквально через месяц. Ведущим инженером по лётным испытаниям назначили В.Макарова. 22 сентября того же года лётчик-испытатель Г.Алфёров впервые оторвал В-2 от земли и после непродолжительного висения произвел 15-минутный полёт на малой скорости.

В ходе заводских испытаний вертолёт оснастили трёхлопастным хвостовым винтом увеличенной тяги. Но он себя не оправдал и был заменён двухлопастным (но иной конструкции). В октябре опытный В-2 передали на совместные госиспытания.

В декабре лётчик-ипытатель В.Анопов поднял второй опытный В-2 в воздух, а в феврале 1962 г. эту машину также передали на госиспытания. В ходе летных испытаний 14 мая 1963 г. лётчик-испытатель В.Анопов и инженер-испытатель НИИ ГВФ Л.Бабаджанова установили на втором прототипе рекорд скорости для лёгких вертолётов (253,818 км/ч на базе 100 км). Для рекордного полета, в целях уменьшения лобового сопротивления колёса основных стоек шасси были заменены роликами, а носовые колеса – лыжонкой. Позднее, в 1965 г., этот рекорд был побит на той же машине лётчицей Т.Русиян (269,38 км/ч).

Доводка вертолета и двигателей затянули испытания В-2, которые закончились только в 1967 г. И все же испытания показали, что вертолет не только значительно превосходит Ми-1 по летно-техническим характеристикам, но и имеет преимущества по надежности и безопасности перед многими зарубежными однодвигательными вертолетами аналогичного класса. По своим возможностям В-2 мог полностью заменить в народном хозяйстве и армии не только Ми-1, но, отчасти, и более тяжелый Ми-4. 20 сентября 1963 г. Государственная комиссия рекомендовала новый легкий вертолет к запуску в серийное производство под обозначением Ми-2.

Создание вертолета В-2 (Ми-2) стало важным этапом в продолжении начатого в 50-х годах советско-польского сотрудничества по лицензионному производству авиационной техники. В сентябре 1962 г. первую опытную машину продемонстрировали членам советского правительства и представителям Польской Народной Республики. После этого показа было решено развернуть серийное производство Ми-2 в ПНР силами концерна "Пезетел" (PZL – Parlstwowe Zaklady Lotnicze, Государственные авиазаводы). Ранее на том же заводе под обозначением SM-1 строился по лицензии вертолёт Ми-1, а также его модификация, разработанная в Польше – SM-2. Производство двигателей ГТД-350 и редукторов ВР-2 поручили филиалу концерна Пезетел в г. Жешув (WSK Rzeszdw).

Первый построенный в Польше вертолет Ми-2 совершил первый полет 4 декабря 1965 г.; серийное производство продолжалось до 1992 г. Всего было построено более 5250 вертолетов Ми-2 для гражданского и военного применения, большая часть которых была экспортирована во многие страны (Болгария, Венгрия, Германия, Египет, Ирак, Ливия, Чехословакия, Северная Корея и др.). Это был единственный советский вертолет, серийно не выпускавшийся в Советском Союзе.

В течение нескольких лет Ми-2 был единственным двухдвигательным лёгким вертолётом, выпускавшимся серийно. Лишь шесть лет спустя, в 1971 г., пошёл в серию американский вертолёт аналогичного класса Белл 212, оснащённый спаренными двигателями Прэтт энд Уитни Кэнада ПТ6Т-3 Туин Пэк (РТбТ-3 Twin Pac).

В СССР Ми-2 эксплуатировался в трёх основных вариантах: транспортно-пассажирском (который мог в аэродромных условиях переоборудоваться в связной, санитарный, спасательный, патрульный или аэрофотосъёмочный), сельскохозяйственном и учебно-тренировочном с двойным управлением. У нас эти варианты обозначались соответственно Ми-2Т, Ми-2СХ и Ми-2У. "Двойки" активно использовались в качестве корабельных вертолётов на ледоколах для разведки ледовой обстановки и связи между судами. Применялся Ми-2 и в Полярной авиации.

Вертолеты Ми-2 серийно производились в Польше в 24 различных модификациях, основными из которых были следующие:

Ми-2 – пассажирский вертолет для перевозки 8 пассажиров;

Ми-2Т – транспортный, для перевозки грузов массой до 700 кг в кабине или 800 кг на внешней подвеске; производился санитарный вертолет для перевозки четырех больных на носилках и санитара;

Ми-2R – поисково-спасательный, с электрической лебедкой грузоподъемностью 120 кг;

Ми-2UPN – разведывательный вертолет с вооружением из двух блоков по 16 НАР С-5 калибром 57мм;

Ми-2URP – противотанковый вертолет с 4 ПТУР 9М14М "Малютка" на пилонах;

Ми-2US – вертолет огневой поддержки с пушкой калибром 23 мм или с установками с пулеметами калибром 7.62 мм на пилонах и в кабине;

Ми-2КМ – палубный многоцелевой вертолет;

Ми-2М – модернизированный вариант вертолета Ми-2, снабжен двумя ГТД-350П взлетной мощностью по 331 кВт; совершил первый полет 1 июля 1974 г., производился в следующих вариантах:

– сельскохозяйственный вертолет для распыления жидких или сухих химикатов;

– учебно-тренировочный и спортивный вертолет;

– вертолет для аэрофотосъемки;

– вертолет для контроля за состоянием окружающей среды.

PZL-Swidnik "Kania" – модернизация вертолета Ми-2 с улучшенными обводами фюзеляжа, увеличенной по размерам кабиной, двумя ГТД Allison 250-C20B взлетной мощностью по 314кВт, усовершенствованным оборудованием и улучшенными летными характеристиками; максимальная взлетная масса ограничена до 3550 кг. Первый опытный вертолет SR-PSA, переоборудованный из Ми-2, совершил первый полет 3 июня 1979 года. В Польше SR-PSA был сертифицирован 1 октября 1981 г. и в США по FAR 29 – 21 февраля 1986 г. Построено 4 опытных вертолета и 7 серийных: в пассажирском, транспортном, сельскохозяйственном, санитарном, поисково-спасательном и разведывательном вариантах.

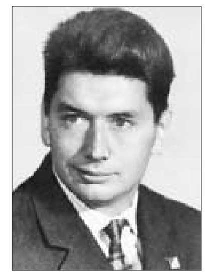
На момент распада СССР в Украине было несколько сотен Ми-2 различных модификаций. На Винницком авиационном заводе проводился ремонт гражданских вертолетов этой марки. В середине 90-х был освоен ремонт этих вертолетов на Конотопском АРЗ "АВИАКОН". Сегодня Ми-2 продолжают эксплуатировать различные авиакомпании Украины. Используется он и для обучения летчиков. Современная модернизация Ми-2 с заменой двигателя и усовершенствованием авионики освоена на Винницком авиационном заводе в кооперации с ОАО "МоторСич". Исчерпавшие летный ресурс Ми-2 представлены во всех авиационных музеях Украины.

Віктор Гедз.
"Крила України".

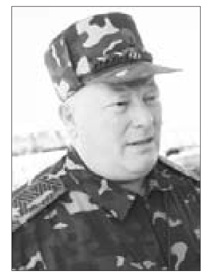
ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

26 листопада – 2 грудня

26 листопада 1925 р. *здійснив перший політ суцільнометалевий важкий бомбардувальник ТБ-1 конструкції А.М.Туполєва, О.І.Томашевський.*

26 листопада 1937 р. *народився льотчик-космонавт СРСР, Герой Радянського Союзу, лікар-космонавт-дослідник Б.Б.Єгоров.*

26 листопада 1953 р. *народився начальник армійської авіації Командування Сухопутних військ Збройних Сил України В.М.Пістрюга.*

26 листопада 1955 р. *народився начальник штабу – перший заступник начальника ХУПС О.Б.Котов.*

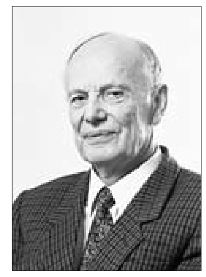

26 листопада 1966 р. *народився командир Первомайського зенітного ракетного полку О.М.Бобко.*

26 листопада 2002 р. *РН "Протон-К" з РБ ДМ вивела на орбіту супутник зв'язку Astra 1K.*

26 листопада 2007 р. *Київський державний авіаційний завод "Авіант" поставив перший Ан-32П для МНС України.*

27 листопада 1918 р. *народився вчений і конструктор у галузі металургії і зварювання, Президент НАНУ, академік Б.Є.Патон.*

27 листопада 1946 р. *здійснив перший політ пасажирський літак Ту-70, екіпаж Ф.Ф.Опадчого.*

27 листопада 1996 р. *ХДАВП передало авіації Прикордонних військ України перший літак Ан-72П.*

28 листопада 1926 р. *завершено створення авіаційного двигуна повітряного охолодження М-11 конструкції О.Д.Швецова. Випускався серійно понад 30 років.*

28 листопада 1942 р. *до СРСР прибули перші 14 французьких льотчиків. Створення ескадрильї "Нормандія", згодом "Нормандія – Нєман".*

28 листопада 1952 р. *на ДП "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод ім. О.М.Макарова" розпочато серійне виготовлення ракетних комплексів оборонного і космічного призначення.*

28 листопада 1963 р. *народився начальник Українського центру планування використання повітряного простору України та регулювання повітряного руху О.І. Волков.*

28 листопада 1973 р. *здійснено перший таран в реактивній авіації, Г.М.Єлісєєв на МіГ-21СМ таранив Т-33 (за іншими даними – F-4 "Фантом") ВПС Ірану.*

28 листопада 1977 р. *відбувся перший політ літака Як-42 виробництва Саратовського авіазаводу, екіпаж Ю.О.Шевякова.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

26 листопада – 2 грудня

28 листопада 1989 р. *вийшла постанова РМ СРСР про прийняття на озброєння єдиного в світі залізничного комплексу з МБР РТ-23 УТТХ.*

29 листопада 1929 р. *народився заслужений льотчик-випробувач Е.П.Князігінічев.*

29 листопада 1932 р. *народився заслужений льотчик-випробувач, начальник 3-го управління ДК НДІ ВПС (1968-1982) Є.М.Колков.*

29 листопада 1956 р. *здійснив перший політ експериментальний апарат вертикального зльоту і посадки "Турбольот" конструкції О.М.Рафаелянца, Ю.О.Гарнаєв.*

29 листопада 1962 р. *французьке і британський уряди підписали контракт про спільну розробку надзвукового літака Concorde.*

29 листопада 1999 р. *зареєстрована як загальнодержавне видання газета Військово-Повітряних Сил ЗС України "Крила України", зараз – Друкований орган Міністерства оборони України "Крила України".*

30 листопада 1978 р. *завершилися Державні випробування двигуна ТГлД Д-136 розробки ЗМКБ "Прогрес" для вертольотів Мі-26 і Мі-26Т.*

30 листопада 1982 р. *відбувся перший політ модернізованого літака вертикального зльоту та посадки Як-38М. Пілотував його льотчик-випробувач Ю.І. Мітіков.*

30 листопада 2004 р. *у командному центрі ПС ЗС України пройшло урочисте передавання керування Військами ППО і ВПС Головному Командуванню Повітряних Сил Збройних Сил України.*

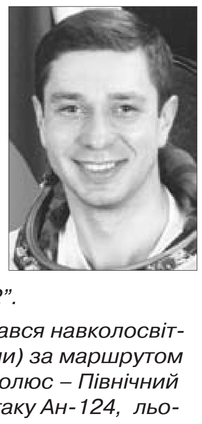
1 грудня 1918 р. *створено Центральний аерогідродинамічний інститут ім. М.Є.Жуковського (ЦАГІ).*

1 грудня 1922 р. *в СРСР було створено інспекцію цивільного флоту.*

1 грудня 1949 р. *здійснив перший політ важкий дальній бомбардувальник Ту-80, екіпаж Ф.Ф.Опадчого.*

1 грудня 1965 р. *народився начальник оперативного управління – заступник начальника штабу Командування Повітряних Сил ЗС України В.В.Гамора.*

1 грудня 1967 р. *народився російський космонавт К.М.Козєєв.*

1 грудня 1987 р. *з космодрому Плесецьк було запущено супутник зв'язку "Космос-1898". КА типу "Стріла-2".*

1 грудня 1990 р. *почався навколосвітній переліт (із посадками) за маршрутом Австралія – Південний полюс – Північний полюс – Австралія на літаку Ан-124, льотчики 235-го втап, керівник Л.В.Козлов.*

1 грудня 1997 р. *створено ВМЦ ВПС ЗС України.*

2 грудня 1971 р. *на озброєння ВМФ СРСР прийнято корабельний вертоліт Ка-25.*

2 грудня 1972 р. *з космодрому Байконур запущено супутник зв'язку "Молния-1-22".*

2 грудня 1992 р. *у США з космодрому мису Канаверал за програмою STS-53 здійснено запуск корабля багаторазового використання "Discovery № 15".*

На грани ядерной катастрофы. 1962 год – Карибский кризис.

Продовження. Початок в №42.

"… Наши мощные ракеты … смотрят грозно в облака…"

По плану на основании директивы Генштаба первыми на Кубу прибыли рекогносцировочные группы. Командир 51-й ракетной дивизии генерал-майор И.Стаценко и передовая рекогносцированная группа прибыли 12 августа 1962 года.

Затем прилетели такие же группы ракетных полков. Сначала районы расположения ракетных полков изучались с воздуха, облетались многократно на вертолете. Оказалось, что намеченные ранее районы в центре острова для дислокации непригодны: сильно пересеченная местность, редкая растительность и нет подходящих площадок для развертывания техники и оборудования. Из обследованных в центральной части острова 107 районов было выбрано четыре, а в западной части острова из 44 обследованных – шесть. Рекогносцировку осуществляла рекогносцировочная группа, в которую вошли начальник инженерной службы Ракетных войск стратегического назначения (РВСН) генерал-майор Н.Метелкин, полковник А.Вахтин, а в последующем представители инженерной службы 43-й Ракетной армии и 51-й ракетной дивизии. Работа осуществлялась под руководством генералов П.Данкевича и Л.Гарбуза. Строителей на Кубе не было, поэтому все строительные работы предстояло выполнить инженерной службе и подразделениям... Места для размещения боевых стартовых позиций на Кубе были выбраны, осуществлено их оборудование, части и подразделения начали комплексные работы по приведению 51-й ракетной дивизии в боевую готовность.

Много проблем возникло с геодезическим обеспечением. Потребовался перерасчет геодезических и гравиметрических данных на широте острова Куба с учетом отличий отечественной и американских сетей геодезических координат. Заметим, что к моменту прибытия первых ракетных частей эта работа была выполнена. Кроме того, в минимальных объемах выполнены инженерные работы по оборудованию полевых позиционных районов, что в последующем позволило сократить время приведения ракетных полков в боевую готовность на 3-4 дня раньше от запланированного.

Большая нагрузка выпала на офицеров службы астрономо-геодезического обеспечения и контроля прицеливания... В южных широтах – другие звезды, другие созвездия. Звезды нужны для определения астрономических азимутов и затем преобразования их в геодезические. Без них невозможно прицеливание ракеты по цели.

А координаты пусковых установок? Они сначала определялись ускоренными методами. В этом деле были свои трудности: отсутствовало специальное астрономо-геодезическое подразделение, на острове не было исходных данных и тем более наружных знаков государственной и гравиметрической сети, что усложняло привязку стартовых позиций.

В августе 1962 года уже были определены номера и типы объектов для поражения, расположенных на территории Соединённых Штатов, а также геодезические координаты этих объектов, типы ядерных зарядов, мощности ядерных зарядов и основные направления пусков.

В соответствии с директивой Генерального штаба ВС СССР № 76438 от 8 сентября 1962 года решением командующего Группой советских войск на Кубе (ГСВК) планировалось привести в боевую готовность полки с ракетами Р-12 к 1 ноября, а полки с ракетами Р-14 – к 1 января 1963 года (основные позиционные районы ракетных полков с Р-14 задержались со строительством, так как не было вовремя доставлено оборудование, в связи с чем задерживался его монтаж и испытания). Однако с учетом прибытия частей и ввода в строй ракетных комплексов планом командира 51-й ракетной дивизии предусматривались более сжатые сроки решения этой задачи. И уже 20 октября ракетный полк под командованием полковника И.Сидорова полностью был приведен в боевую готовность. Готовность полка к пуску составляла 2 часа 30 минут.

Всего на 24 октября для 51-й РД успели доставить 36 ракет "Р-12" , а также 6 учебно-боевых (ложных) "Р-12" , 36 головных частей с ядерными боезарядами для "Р-12" ; 24 головные части с ядерными зарядами для ракет "Р-14" . Введенная американцами блокада не позволила доставить ракеты "Р-14" на Кубу, поэтому 25 октября командованием ВМФ СССР был отменен поход надводных кораблей на Кубу. Причиной была также невозможность обеспечить прикрытие флота с воздуха.

С 25 октября ракетный полк под командованием полковника Н.Бандиловского и два ракетных дивизиона полка подполковника Ю.Соловьева были приведены в боевую готовность и имели такую же (2 ч 30 мин) готовность к выполнению боевой задачи.

К исходу 27 октября в боевую готовность приводится последний ракетный дивизион, и вся ракетная дивизия была приведена в боевую готовность ранее намеченного срока.

Заметим, что в конце сентября 1962 года группа генералов и офицеров Главного штаба РВСН во главе с генерал-майором А.Буцким прилетела на Кубу с целью проверки на месте завершения сосредоточения ракетных частей и подразделений, готовности личного состава и техники к выполнению задач боевого дежурства. Проверка показала, что ракетчики со своими задачами справились, и к 22 октября 1962 года 51-я ракетная дивизия в составе трех ракетных полков заступила на боевое дежурство.

22 октября в 17 часов 35 минут на Кубе было объявлено военное положение и всеобщая мобилизация... На острове все, кто мог, взяли в руки оружие. Свои позиции заняли 56 пехотных дивизий, в т.ч. 5 регулярных, 40 – резервных, 3 артиллерийские бригады, 6 бригад реактивной артиллерии, 118 зенитных батарей, 47 боевых самолетов... Всего было мобилизовано 270 тысяч военнослужащих регулярных частей, а с учетом милиции, отрядов народной обороны общая численность достигла примерно 400 тыс. человек.

"…Примите немедленные меры…"

Группа советских войск также была приведена в боевую готовность. Войска готовились принять удар и ответить на происки противника.

22 октября в адрес Командующего ГСВК пришла телеграмма: "В связи с возможным десантированием на о.Куба американцев, проводящих учения в Карибском море, примите немедленные меры по повышению боевой готовности и отражению противника совместными силами кубинской армии и всеми силами советских войск, исключая средства Стеценко и всех грузов Белобородова" , – Директор № 4/389 22 октября 1962 года 23.30.

А обстановка продолжала накаляться. Ежедневно под позиционным районом полков и дивизионов пролетали реактивные самолеты, по ночам рядом с частями постоянно возникали перестрелки, слышались разрывы гранат… Кто в кого стрелял было неизвестно, но работа по приведению дивизии в боевую готовность шла и днем и ночью. Начались непрерывные тропические ливни. Из-за муссонных дождей страдали технические параметры техники и ракет: падало сопротивление изоляции кабельных сетей, не соответствовала норме влажность воздуха, предназначенного для заправки пневмосистемы ракеты.

Особенно обострилась обстановка после 16 октября, когда ЦРУ доложило президенту США Дж. Кеннеди о наличии на Кубе советских ракет. Анализ фотографий ракет и бомбардировщиков, сделанные разведывательным самолетом "U-2" в воскресенье 14 октября 1962 года, показал, что схема расположения пусковых установок на площадках и систем обслуживания совпадает со схемой размещения площадок ракет средней дальности в Советском Союзе. Идентифицировать ракеты помог О.Пеньковский. Ранее, в 1961 году, он передал американцам совершенно секретный справочник с фотографиями основных советских ракет. Президент, как и его военные и гражданские советники, полагал, что действия Советов представляют угрозу для Запада. Они были нацелены на города вдоль восточного побережья США, создавая опасность для 90 млн человек. Поэтому Кеннеди санкционировал установление с 24 октября 1962 года военно–морской блокады Кубы. Была начата также подготовка к нанесению воздушных ударов и высадке морского десанта. В первый день боевых действий предусматривалась массированная воздушная атака из 1080 самолето-вылетов. Силы вторжения численностью 180.000 человек были сосредоточены в портах юго-восточной части США. Кризис достиг наибольшей напряженности в субботу 27 октября и в воскресенье 28 октября 1962 года...

Операция "Х" – скорректированный план "Мангуста"

Вот как описывает события того времени американский журналист Ф.Нибель в статье "154 часа на грани войны" журнала "Лук" в декабре 1962 года: "Через шесть месяцев после Плайя-Хирон, в октябре 1961 года, президент Кеннеди секретно приказал группе Объединённого комитета начальников штабов подготовить новый план вторжения на Кубу..."

Этот план имел кодовое название "Мангуста" . Операция должна была начаться инсценированным ЦРУ народным восстанием, за которым бы следовало вторжение, военная оккупация, свержение режима Ф.Кастро и формирование проамериканского правительства... Основная ставка делалась на вооруженные силы США, при поддержке силами контрреволюции. Проведение операции было запланировано на октябрь 1962 года.

Утром 16 октября декан факультета Гарвардского университета Макджорж-Маки доложил Президенту США о расшифровке аэрофотосъемки, сделанной 14 октября, и наличии на Кубе советских ракет и бомбардировщиков. В этот же день в 11.45 Президент назначил срочное совещание главных советников и была разработана операция "Х", то есть проведена корректировка плана "Мангуста" . Одним из пунктов уточненного плана предусматривалось установление морской блокады Кубы, а также разрабатывался план нанесения воздушных ударов и высадки морского десанта. Готовность начала операции по вторжению на Кубу назначалось на 29-30 октября 1962 года.

С 16 октября 1962 г. США развернули активную подготовку к вторжению на остров. Для осуществления морской блокады сосредоточивалась группировка до 100 кораблей различных классов, в том числе 17 кораблей из состава 4-го флота (Тихий океан); авианосцы "Интерпрайз" , "Индепенденс", "Ренадольф" , "Окинава" и др. – всего 6 единиц; 20 эскадренных миноносцев, 40 десантных кораблей, 13 подводных лодок. Кроме того, для участия в блокаде подключили свои корабли: Аргентина, Венесуэла, Доминиканская Республика (по 2 единицы каждая страна).

Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував
Володимир Алексєєв.

Чим корисна горобина?

Відомо близько ста різновидів горобини. Існує садова горобина і дика. А ще – гібрид в результаті схрещування горобини звичайної з чорноплідною, створений Мічуріним. У гібридної горобини м`якоть плодів щільніша, самі ягоди темніші, і, як розповідає УНІАН Здоров'я, вони містять більше вітамінів і інших життєво важливих для людини елементів, за вмістом яких горобина не поступається ні обліписі, ні чорній смородині і навіть суниці.

Зацвітає, як усім відомо, горобина в травні, а плоди збирають з початку жовтня до настання заморозків.

Ягоди горобини дуже популярні в народній медицині. Їх широко використовують при захворюваннях нирок і печінки, при недокрів`ї, цукровому діабеті, геморої, а також при порушеннях роботи шлунково-кишкового тракту. Плоди горобини мають сечогінну, потогінну, жовчогінну і кровоспинну дію.

При втраті апетиту і розладі шлунку ягоди горобини застосовують у вигляді пюре. Приймати такі ліки необхідно кілька разів в день по 0,5-1 чайній ложці для збільшення виділення шлункового соку.

Горобиновий сік дуже корисний при туберкульозі, його також приймають як жовчогінний засіб при запаленні жовчного міхура (холециститі) по одній чайній ложці за півгодини до прийому їжі. Свіжий вичавлений сік горобини рекомендується приймати при ламких і крихких судинах по одній столовій ложці приблизно 3 рази на день. Настій і сік свіжих ягід можна застосовувати з метою стимуляції кровообігу і зниження холестерину в крові. Для профілактики і лікування гіпертонії і атеросклерозу свіжий сік горобинових ягід приймають по 1 столовій ложці 3-4 разів на день до прийому їжі.

Горобина – прекрасний вітамінний засіб. За вмістом каротину – провітаміну А, її плоди перевершують деякі сорти моркви. Для приготування провітамінного чаю необхідно одну столову ложку подрібнених сушених ягід горобини і шипшини залити двома склянками кип`ятку і дати настоятися протягом 12 годин в термосі. А для того, щоб поліпшити смакові якості такого чаю, можна додати цукор або мед.

При анемії (недокрів`ї) 2 чайних ложки ягід горобини заливають двома склянками кип`ятку і настоюють 1 годину. Потім настій необхідно процідити і в 3-4 прийоми випити протягом дня.

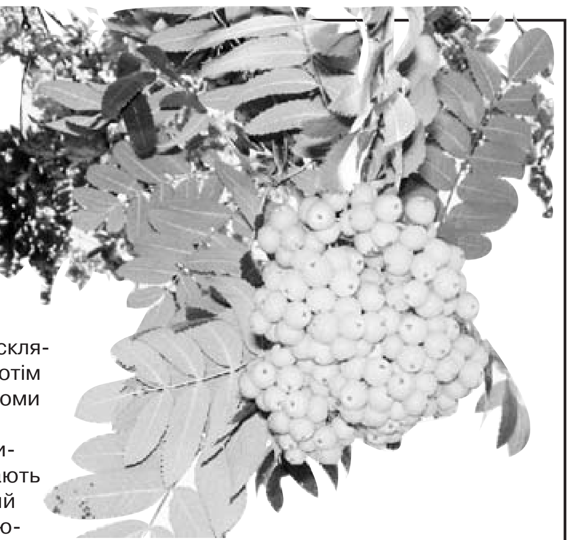
Можна приготувати горобиновий сироп, який в народній медицині приймають при захворюваннях нирок як сечогінний засіб і для виведення каменів. Для цілющого сиропу потрібно сік з 1 кілограма ягід горобини зварити з додаванням 600 грамів цукру.

Ще за старих часів при ревматизмі народні цілителі рекомендували вживати горілку, що настояна на плодах горобини, а також використовували її як легке проносне. За наявності каменів в жовчному міхурі і в нирках готувалася каша з суміші ягід горобини з патокою в рівних кількостях, яку приймали по 2-3 ложки натщесерце вранці і увечері.

Необхідно також попередити, що ягоди сирої горобини містять парасорбінову кислоту, яка діє як антибіотик, тому захоплюватися великими кількостями сирих ягід не рекомендується. При варінні і сушці плодів ця кислота руйнується.

Свіже листя горобини також не залишилося без уваги народних цілителів. Воно використовується як протигрибковий засіб. Свіже листя необхідно ретельно розтерти і прикладти до уражених ділянок, перебинтувавши. Таку пов`язку можна накладати на добу і міняти по закінченню цього часу.

Для дівчат і жінок горобина з її чудодійними властивостями – просто знахідка. При рясних місячних для підвищення рівня гемоглобіну слід приймати настої зі свіжих або сушених ягід горобини. Для цього 2 столових ложки ягід потрібно залити 0,5 л кип`ятку, настояти і пити протягом дня замість води.

Плоди горобини жінки використовують ще у вигляді косметичних масок. Для живлення шкіри приготуйте маску з розім`ятих свіжих ягід, додавши сметану або свіжі вершки. Для тонізації, звуження судин і омолоджування шкіри заморозьте свіжовичавлений сік з плодів горобини і протирайте обличчя кубиками льоду перед сном. А з метою вибілювання шкіри потрібно змішати 2 столових ложки кефіру, одну ложку розім`ятих свіжих ягід горобини і одну ложку лимонного соку. Маску наносять на 15-20 хвилин і знімають теплою водою. Жінкам при в`яненні шкіри можна порадити приготувати лосьйон з суміші вичавленого горобинового соку, гліцерину і горілки в пропорції 2:1:1 відповідно.

Для виведення бородавок народні цілителі радять нанести масу з сирих ягід горобини, зафіксувавши пов`язкою, а вранці змити. Проводити таку процедуру необхідно 8-10 разів.

На завершення хочеться попередити про те, що зустрічається індивідуальна непереносимість свіжих плодів і соку горобини, а ще вона протипоказана при схильності до проносу.

Наші бабусі знають, що дух горобини відгонить хвороби і є захисним засобом від погано-го погляду. Залишається побажати вам міцного здоров`я і сильного духу.

Від бурхливих емоцій можна померти

Шок може мати фатальні наслідки, і неважливо – викликаний він звісткою про смерть близької людини чи виграшем у лотерею.

Такого висновку дійшли вчені університетської клініки Ростока у Німеччині, повідомляє The Daily Mail.

Німецькі вчені наголошують, що їм вдалося виявити точно, як раптове відкриття може бу-ти фатальним.

Вони кажуть, що певна новина чи подія змушує організм виробляти велику кількість гор-монів стресу, в тому числі адреналін, який звужує основні артерії, які постачають у серце кров.

Це паралізує головні насосні камери серця, викликаючи різку зміну ритму, що схоже на серцевий напад. Катастрофу, яка відбувається в організмі, вчені назвали "синдромом роз-битого серця".

Жертва події, раптом починає важко дихати, відчуває різкий біль у грудях, слабкість. Де-які пацієнти помирають, якщо не отримують термінової реанімації.

За словами кардіолога Крістофа Ніенабера, пацієнти страждають від важкого емоційного навантаження, позитивного або негативного. "Їхні серця буквально розриваються. Зазви-чай процес триває протягом декількох хвилин. Типовий сценарій – погана новина. Тим не менше, те саме трапляється і з гарними повідомленнями і нам невідомо, що частіше приз-водить до нападу", – каже він.

Більше за все страждають від цього жінки у віці від 50-ти до 70-ти років.

Вчені також виявили, що 2% із 30 тис. британців, які щорічно потрапляють до лікарні із серцевим нападом, насправді страждають від синдрому розбитого серця. Загалом, це бли-зько 6-ти тисяч пацієнтів.

У США енергетичні напої підозрюють у 13 смертях

Федеральні чиновники США, як повідомляє Українська правда, розпочали розслідування інциденту про 13 смертей, які можуть бути пов'язані із вживанням енергетичних напоїв.

За даними The New York Times, причиною розслідування стало опублікування документів Управління із контролю якості харчових продуктів і лікарських засобів США (FDA).

Так, йдеться про енергетичний напій "5-Hour Energy", який має високу дозу кофеїну у своєму складі. З 2009-го року цей напій був згаданий у 90 документах, поданих до FDA.

Крім того, у 30-ти з них йдеться про серйозні та небезпечні травми для здоров'я (серцеві напади, судоми та інші), які могли бути пов'язані із цим напоєм та які становили загрозу для життя.

Подача звіту до FDA не означає, що причиною 13-ти смертей став саме напій. Такі звіти носять фрагментарний характер та, як правило, є дуже складними для розслідування.

Керівництво компанії та дистриб'ютор "5-Hour Energy", компанія "Living Essentials", відмовилися від будь-яких коментарів та не надали відповіді на письмові запитання щодо компонентів напою.

В свою чергу, представники "Living Essential" виступили зі зверненням, в якому заявили, що "вживання продукту в самостійному вигляді абсолютно безпечне", а також що "їм нічого невідомо про випадки смерті в результаті вживання енергетика". Вони також підкреслили, що вироблений їх компанією продукт, позиціонується як "додатковий потужний заряд енергії для працьовитих молодих людей".

Однак у звітах йдеться також і про інший енергетичний напій, "Monster Energy", та про 5 смертей, які можуть бути пов'язані з ним.

Після оприлюднення цих звітів керівництво компанії-виробника "Monster Energy" заявило про те, що їхній напій безпечний, додавши, що продукт жодного разу не був причиною будь-яких проблем зі здоров'ям у споживачів.

До швидкозростаючого виробництва енергетичних напоїв все частіше виникають питання щодо інформації про їх компоненти, маркування та можливі ризики для здоров'я.

Законодавці закликають FDA збільшити контроль за цим питанням. Наразі генеральний прокурор вивчає діяльність кількох компаній-виробників енергетичних напоїв.

В контролюючій організації заявили, що не мають достатніх наукових доказів шкідливості напоїв. Питання ускладнюється тим, що деякі напої із високим вмістом кофеїну продаються та регулюються як енергетичні напої, а деякі напої, такі як Monster Energy, продаються як харчові добавки. Ці категорії мають різні норми інгредієнтів та вимог із звітності.

Взагалі лікарів хвилює той факт, що останнім часом невпинно зростає кількість людей, що постійно вживають енергетичні напої. Особливо це стосується молоді. Багато хто вважає, що від випитої баночки енергетика у них з'являється приплив сил та енергії. Розповсюджена скрізь реклама закликає пити енергетичні напої. Це має бути "стильно", "круто", поліпшувати самопочуття, стимулювати життєві сили. Потрапляючи на рекламні виверти, сучасні молоді люди вживають енергетики скрізь. На зустрічах з друзями, в кафе або клубі і, що найбільш шкідливо, в тренажерних залах і спортивних майданчиках.

Історія вживання енергетичних напоїв сягає незапам'ятних часів. Так, на Близькому Сході щоб були сили й енергія пили каву, в Китаї та Азії – чай, в Африці – горіхи кола. У Сибіру і на Далекому Сході популярні були лимонник, женьшень, аралія.

Енергетичні напої в сучасному їх вигляді з'явилися наприкінці XX століття. Підприємець з Австралії після поїздки в Азію вирішив налагодити промислове виробництво енергетиків. Першим у промисловому масштабі став Red Bull. Енергетик досить швидко завоював споживчу любов на ряду з Coca-Cola і Pepsi. У свою чергу, виробники останніх швидко зорієнтувалися і випустили свої енергетики – Burn і Adrenaline Rush.

Думки вчених про користь і шкоду енергетичних напоїв розходяться. Одні вважають, що це нешкідливі напої, як проста газована вода. Інші впевнені, що вони завдають шкоди всьому організму людини, яка регулярно їх вживає.

В Європі, зокрема в Данії, Норвегії і Франції, продаж енергетиків дозволений тільки в аптеках. У Росії існує обмеження щодо реалізації енергетичних напоїв: заборонено продаж в школах, на етикетках повинні бути прописані обмеження і побічні ефекти.

Були прецеденти судових розглядів з компаніями-виробниками енергетичних напоїв. Так, в Ірландії спортсмен помер прямо на тренуванні після трьох банок енергетиків. У Швеції на дискотеці померли кілька підлітків. Вони змішали енергетичний напій і алкоголь.

До складу всіх енергетиків входять сахароза і глюкоза, яка є основною живильною речовиною для організму. При надходженні їжі в організм, глюкоза утворюється при розщепленні крохмалю і дисахарида. Також енергетики містять кофеїн, який у відповідних дозах підсилює позитивні умовні рефлекси і підвищує рухливу активність. Стимулююча дія призводить до підвищення розумової та фізичної працездатності, зменшення втоми та сонливості. Великі дози, щоправда, можуть призводити до виснаження нервових клітин. Дозування кофеїну повинне враховувати індивідуальні особливості нервової діяльності.

Різкий викид адреналіну, посилення психологічної активності після короткого часу призводить до занепаду сил. Після вживання енергетичного напою необхідно дати організму час відновитися і вивести кофеїн. Передозування кофеїном призводить до кофеїнової інтоксикації або отруєння кофеїном. Симптоми отруєння як психологічні, так і фізіологічні: неспокій, нервовість, збудливість, безсоння, диурез, посмикування м'язів, непослідовні думки і мова, параноя, аритмія серця, тахікардія, підвищений кров'яний тиск, частий пульс. У виняткових випадках може спостерігатись манія, депресія, дизорієнтація, галюцинації, психози.

До складу енергетичних напоїв також входять теобромін і таурин. Перший – слабкий стимулятор, що входить до складу навіть шоколаду. Другий стимулює роботу нервової системи, бере участь в обміні речовин.

L-карнітин та глюкуронолактон також додають у енергетики. Ці елементи входять до складу звичайних продуктів. Кожен день, з їжі ми отримуємо достатню кількість цих речовин. В енергетичних напоях концентрація L-карнітину і глюкуронолактону у багато разів перевершує денну норму.

Вітаміни B і D необхідні для нормальної роботи організму. Вони не володіють особливими властивостями стимуляції внутрішньої сили.

Природні стимулятори женьшень і гуарана корисні в невеликих дозах. Їх регулярне вживання понад норму перевищує нормальну призводить до підвищення артеріального тиску, розвитку безсоння і параної.

Всі перераховані елементи входять до складу енергетичних напоїв в різних пропорціях. Плюс додають консерванти, барвники, ароматизатори та інші хімічні складові. Такий "коктейль" міститься в кожній баночці напою. Варто задуматися про те, що склянка женьшеню завдасть набагато меншої шкоди організму.

Як ми бачимо, енергетичні напої не приносять ніякої користі організму. Тривале вживання може призвести до залежності і порушення роботи нервової системи, появи безсоння. Речовини, що входять до складу енергетиків, містяться в каві, чаї. Можливо, вживання натуральних настоянок женьшеню, гуарани, при тому ж стимулюючому ефекті, матиме менш негативні наслідки.

Якщо ви іноді вживаєте енергетичні напої, робіть це з розумом. Не купуйте ємності більше 0,5 л. Не пийте більше однієї банки в день. Не змішуйте енергетики з кавою, чаєм, алкоголем. Пам'ятайте, що такі напої повністю протипоказані вагітним жінкам. Рекламні компанії виробників впливають на купівельний попит. Проте вибір завжди за вами.

ВОЛЕЙБОЛ

Українські миротворці – переможці змагань в бойовій групі “East” сил КФОР

На американській військовій базі “Bondsteel” у Косово́му протягом тижня проводилися змагання з волейболу серед підрозділів багатонаціональної бойової групи “East” сил КФОР.

У змаганнях взяли участь 6 команд: чотири від американського контингенту, команда цивільних співробітників фірми “KBR”, яка здійснює всебічне забезпечення американської армії, а також команда українського контингенту “LION Ukr.”.

У фінальному поєдинку українці здолали сильного суперника – команду американських військових льотчиків “Flying Hawaiians 1”. Третє місце – за командою “KBR”.

– Завдяки регулярним заняттям з різноманітних ігрових та неігрових видів спорту ми відчутно підвищили рівень своєї спортивної майстерності, про що свідчить сьогоднішній результат, – зазначив капітан нашої команди, заступник командира національного контингенту з виховної роботи майор Олександр Жолудь.

Вітаючи підлеглих з перемогою, командир національного контингенту підполковник Ілля Федоренко побажав їм подальших успіхів у спортивних досягненнях та у почесній справі підтримання миру.

Різноманітні спортивні заходи проводяться на військовій базі “Bondsteel” постійно, коли у військовослужбовців національних контингентів є вільний час, оскільки це є важливим засобом зміцнення дружби і взаєморозуміння між миротворцями різних країн.

БОКС

Військова школа боксу – одна з кращих на Чернігівщині

У Чернігові на базі однойменного Олімпійського центру відбулись відкриті змагання з боксу серед новачків на призи дитячо-юнацької спортивної школи “Чемпіон”.

У змаганнях взяли участь більше 150 спортсменів з боксерських клубів Чернігова, Ніжина, Прилук, Ічні, Варви та інших населених пунктів області.

Вперше на боксерський ринг вийшли вихованці Чернігівського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою. Першокурсники навчального закладу виступали у віковій категорії 1997-98 років народження. У фінальних боях всі ліцеїсти посіли призові місця. Так, у ваговій категорії до 57 кілограмів 1 місце посів Денис Дробот, у ваговій категорії до 66 кілограмів 1 місце за Павлом Філоновим, у вазі до 68 кілограмів – за Артемом Ярославським. У ваговій категорії до 52 кілограмів ліцеїст Антон Крюков зайняв друге місце.

– Це перші офіційні змагання вихованців військового ліцею, – повідомив тренер боксерів у погонах Дмитро Драгунов. – Всі юнаки готувались до боїв заздалегідь, посилено тренувались на рингу ліцею. Думаю, у них попереду ще багато перемог.

Поборотись за чемпіонські нагороди до Чернігова приїхали й наймолодші спортсмени боксерського клубу 169-го навчального центру Сухопутних військ

Збройних Сил України, що в селищі Десна Козелецького району. Тренерський дует у складі начальника фізичної підготовки та спорту навчального центру капітана Владислава Суспа та молодшого сержанта Владислава Стукаленка виставили на поєдинки 6 боксерів у різних вікових та вагових категоріях.

Відтак, у категорії юнаки 2001-2003 років народження перші місця у відповідних вагових категоріях посіли Антон Суспо, Давид Саакян, Олександр Усенко та Владислав Корнієнко. Друге місце завоював Даниїл Лєвой. Серед юнаків 1999-2000 років народження у вазі до 40 кілограмів найкращим боксером Чернігівщини став деснянець Стас Тихонов.

– Наші сподівання виправдали себе, – зазначив дитячий тренер, кандидат в майстри спорту з боксу молодший сержант військової служби за контрактом Владислав Стукаленко. – Всі юні спортсмени із “Десни” – діти військовослужбовців навчального центру. Вони у відмінній спортивній формі. В планах на майбутнє – як мінімум поборотись за титули чемпіонів України.

Всіх переможців суддівська колегія нагородила медалями та почесними грамотами.

– Військова школа боксу має перспективне майбутнє, – підсумував змагання головний рефері, суддя міжнародної категорії за версією AIBA, майстер спорту СРСР з боксу Михайло Костючок. – Наступного року плануємо включити деяких боксерів до збірної області з боксу.

Віктор Ануфрієв.
Фото автора.

ГИРЬОВИЙ СПОРТ

Офіцер українських ВМС – призер ЧС

136 спортсменів з 24 країн взяли участь у XX чемпіонаті світу з гирьового спорту, що відбувся в містечку Ванцагелло неподалік від Мілана. Збірна України посіла на ньому перше командне місце з результатом 573 очка, значно випередивши литовців, які стали другими з результатом 291 очко, та білорусів (третє місце, 183 очка).

В особистому заліку чемпіонату світу у ваговій категорії до 80 кілограмів кращим у нашій команді став представник Військово-Морських Сил Збройних Сил України майор Віктор Заратуйченко. Офіцер посів третю сходинку на п’єдесталі пошани.

Майстер спорту майор Віктор Заратуйченко проходить службу в Академії ВМС імені П.С. Нахімова у Севастополі.

У липні поточного року досвідчений флотський атлет завоював “бронзу” на чемпіонаті України з гирьового спорту, який відбувся у Харкові.

ФУТБОЛЬНІ ПРИСТРАСТІ

Чи зароблятиме Реднапп в Україні 6 млн фунтів?

20-го листопада відбулося засідання Президії ФФУ, на якому голова Комітету національних збірних команд Михайло Фоменко доповів про ситуацію з визначенням кандидатів на посаду головного тренера національної команди України. За його словами, у ході обговорення декілька тренерів запропонували запросити фахівця з Англії, а Олег Лужний та Юрій Вернидуб назвали прізвище Реднаппа. Більшість членів Комітету підтримали цю кандидатуру.

Президія прийняла рішення розпочати переговори з представниками Харрі Реднаппа стосовно його роботи на посаді головного тренера національної збірної України.

В інтерв’ю прес-службі ФФУ Михайло Фоменко зазначив: “На мою думку, Реднапп матиме високий авторитет у гравців збірної. В нього достатньо досвіду, тренерського хисту та уміння мотивувати футболістів. В усіх командах, які очолював Реднапп, він дуже швидко поліпшував якість гри своїх команд та досягав значного прогресу. На сьогодні цей фахівець – один із кращих англійських тренерів”.

ФФУ готове запропонувати кандидату на пост наставника збірної України контракт на суму в 6 мільйонів фунтів плюс бонуси. Як стало відомо, Реднапп відчуває непідробний інтерес до роботи в Україні і серйозно розглядає дану пропозицію.

ФУТБОЛ

“Шахтар” забезпечив собі достроковий вихід у плей-офф Ліги Чемпіонів

Донецький ”Шахтар” забив скандальний гол і добив суперника у другому таймі – підопічні Луческу забезпечили собі достроковий вихід у плей-офф Ліги Чемпіонів.

Нагадаємо, що “гірники” пропустили першими, потім відігралися завдяки нечесному удару Луїса Адріано, ще раз пропустили і стараннями бразильців забили чотири голи – у підсумку “Шахтар”розгромив Нордшелланд з рахунком 5:2 і достроково вийшов у наступний раунд. “Шахтар” перший, “Динамо” третє, “Спартак” вилітає.

Головний тренер донецького клубу Мірча Луческу попросив вибачення за забитий гол і порівняв команди із боксером після пропуску удару. Капітан “Шахтаря” Даріо Срна чесно зізнався, що команда домовилася відразу ж після скандального голу Луїса Адріано пропустити в свої ворота, але Тарас Степаненко не зрозумів товаришів із команди. Сам Тарас Степаненко розповів, що не бачив епізод з Адріано, а тому і не пропустив гравця Нордшелланда до своїх воріт – йому просто про це не сказали.

ПРОФЕСІЙНИЙ БОКС

Потенційних суперників Кличка нокаутує навіть його тренер

Тренер Володимира Кличка Джонатон Бенкс нокаутував перспективного Сета Мітчелла.

Новий наставник Володимира Кличка Джонатон Бенкс (29-1-1, 19 KOs) показав, що він в даний момент ще який “граючий тренер”. У бою з американцем Сетом Мітчеллом (25-1-1, 19 KOs), якого вже давно називають кандидатом на бій з братами Кличками, причому здатним створити їм проблеми, Бенкс розібрався за неповних 2 раунди.

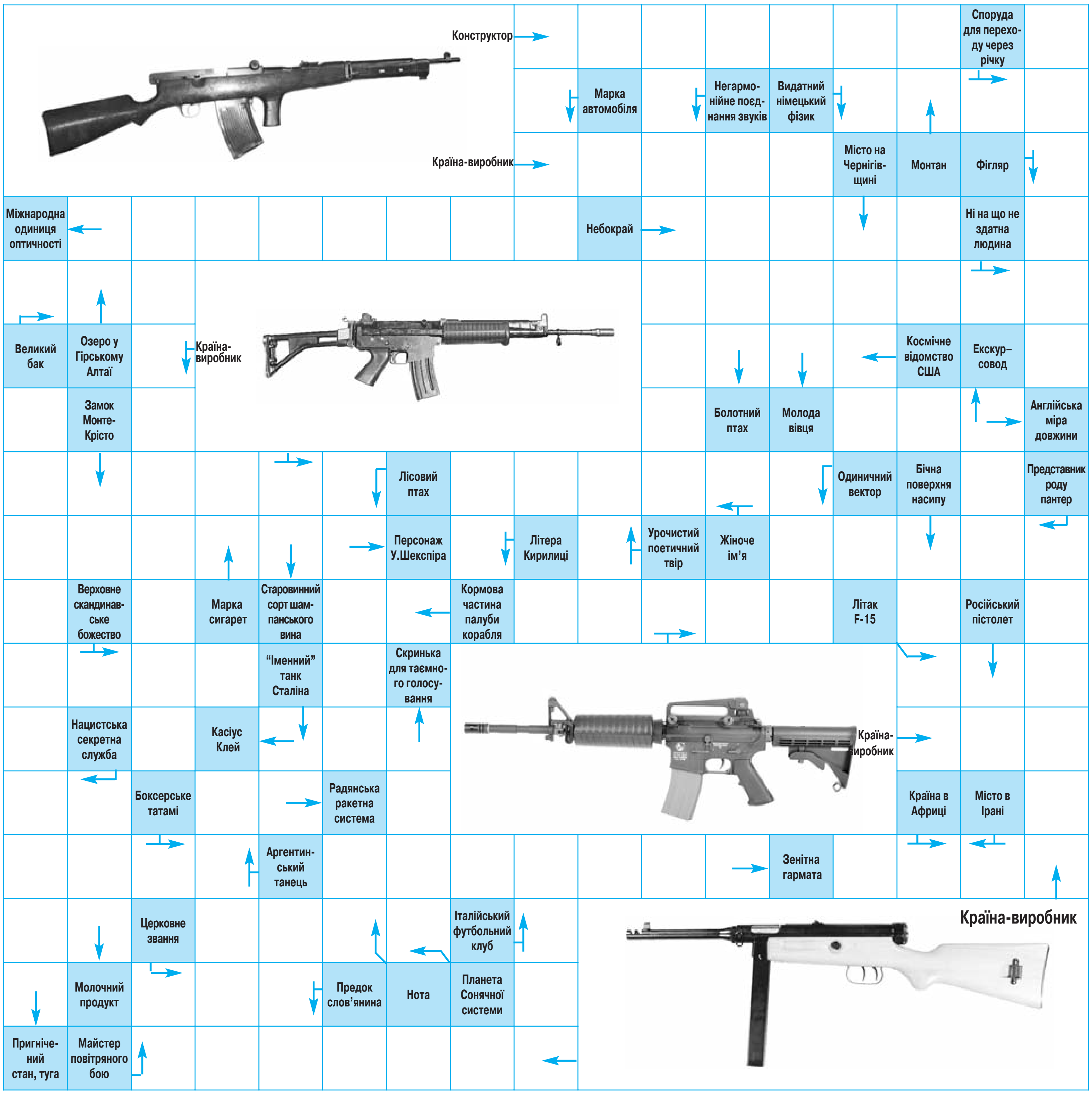
Мітчелл надмірно сподівався на свої важкі удари, в результаті на початку другого раунду пропустив сам, і нехай у Бенкса ударна міць була меншою, але Джонатон взяв кількістю. Від серії його ударів Сет впав перший раз. Потім Бенкс вже з тренерським спокоєм довів справу до перемоги. Не поспішаючи і не ризикуючи, ще однією серією ударів він організував Мітчеллу другий нокдаун, а потім вже просто добив супротивника, і рефері зупинив бій.

Таким чином, Бенкс організував Мітчеллу першої поразку в кар’єрі і забрав пояс NABO, а також став володарем вакантного досі титулу WBC International. 30-річний Джонатон, єдина поразка якого була ще в першій важкій вазі (від Адамека), після цієї яскравої перемоги входить в еліту суперважкої ваги. Чи буде бій тренера з підопічним?

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, 0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: О. Олехнович.
Перший редактор Сергій Свенцицький.
Тир. 3400 (на місяць) Зам. № 122243.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР М. ПОПЛАВСЬКИЙ

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 46

СУДОКУ

	5				4			1
8		7						5
			7	9				
7	2					6	1	
				7				
	8	6					4	2
				6	8			
3						4		6
2			1				5	

АВТОДРОМ

Mercedes показав позашляховик майбутнього

Компанія Mercedes представить на автосалоні в Лос-Анджелесі концепт нового позашляховика. Автомобіль, який одержав назву Ener-G-Force, розроблений на базі серійного G-Класу. У компанії концепт назвали автомобілем майбутнього, додавши до його назви префікс 2025. Концепт буде представлений у двох версіях – звичайної цивільної й поліцейської. Варто зазначити, що автомобіль підготували спеціально для показу у Лос-Анджелесі.

Звичайно, сьогодні така модель, як Ener-G-Force, сприймається більше фантастичною ніж реальною. Адже навіть у ролі силової установки навіть не розглядається звичний для нас двигун внутрішнього згоряння. Ener-G-Force, відповідно до проекту, рухатиметься виключно за рахунок чистої енергії – чотирьох водневих двигунів – по одному на кожне колесо. Ємності з водою розташовані на даху, звідки вона надходить в "hydro-tech конвертер", де природні й поновлювані ресурси перетворюються на водень, а від реакції останнього з киснем двигуни матимуть живлення. Накопичувачі для електроенергії розміщені за бічними крилами корпуса. Ener-G-Force здатний проїхати на одній заправці близько 800 кілометрів. Однак, як було згадано вище, на сьогодні це всього-навсього футуристичний проект. Та незважаючи на це, дизайнери Mercedes-Benz переконані, що через десять років технології зроблять великий крок уперед.

Слід відзначити, водневий двигун не буде єдиною технологічною новинкою на позашляховику. Крім того, прототип одержав обладнання під назвою "Terra-Scan". Воно встановлено на даху й сканує навколишній простір. За отриманими даними, електроніка змінює налаштування пружин і амортизаторів, спрямовуючи їх роботу під характер дорожнього полотна.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

ДО УВАГИ

З 1 січня Укрзалізниця повертається до продажу квитків за паспортами

З 1 січня Укрзалізниця знову вводить іменні квитки. У такий спосіб хочуть запобігти спекуляціям. Про це повідомляє прес-служба Міністерства інфраструктури.

"Укрзалізниця та Мінінфраструктури отримують тисячі листів від пасажирів, які звертаються з проханням впровадити іменні квитки", – розповів Віце-прем'єр-міністр України – міністр інфраструктури Борис Колесніков.

Борис Колесніков повідомив, що придбати квиток на поїзд можна буде за наявності документа, який посвідчує особу (внутрішній або закордонний паспорт, посвідчення водія, військовий квиток, студентський квиток тощо).

Нагадаємо, раніше у серпні у Міністерстві інфраструктури говорили, що не будуть повертатися до практики продажу квитків за паспортами, а зі спекуляціями боротимуться додатковими поїздами.

Окрім того, незабаром квиток на поїзд можна буде купити у терміналах для купівлі квитків.

Укрзалізниця працює з іноземними компаніями щодо проекту встановлення на залізничних вокзалах терміналів, за допомогою яких пасажири за бажанням зможуть придбати квитки.

Про це кореспонденту порталу "Туристичні новини" повідомив Борис Колесніков.

– Навесні заплановано встановлення на усіх станціях автомати, завдяки яким пасажир за наявності вільних місць, сплативши готівкою чи кредиткою, зможе отримати квиток відразу, – розповів він.

Також такі термінали встановлюватимуться для тих пасажирів, які не мають можливості користуватися системою купівлі електронного квитка. Утім, кілька традиційних залізничних кас на вокзалах, де розміщуватимуться такі автомати, продовжать обслуговувати пасажирів.

Віце-прем'єр-міністр зазначив, що впровадження терміналів для купівлі квитків та електронного проїзного документа дозволять значно покращити якість пасажирських залізничних перевезень та зменшити час, який витрачає пасажир на оформлення квитка.

